Ex libris
Leonis S. Olschki
Bibliopolae Florentini

N. inv. 46840
Scrin. 2.1027

#

K3

Robertus

3 21/- 8

Testamē
ta duodecim
Patriarcharū
filiorum Jacob.

e greco in latinū
verſa Roberto
Linconienſi
Epiſcopo
interpre
te.

46240

CALCOGRAPHVS LECTORI CANDIDO.S.D.

LEgimus amice lector/etiã ſummis ingenijs ſtudiũ prę-
cipuũ fuiſſe/in authores nonuſq̧quaq̧ probatos: vt ex
ſpinis internaſcentes decerperẽt roſas/et ex impura ſco-
ria aurũ excoquerent nonnihil horarũ collocare. Ea de cauſa li-
benter & magno ſtudio adnixi ſumus/ ne diutius libellus iſte a
tineis abrodẽdus deliteſceret/ ſed et ipſe in lucem/quã hacten⁹
neſciuit ſemel cum optimis prodiret. Nam licet parum polite
verſus et plus ſatis hebraicæ ꝓprietatis barbarũ immiſceat ſtri-
dorem. quicquid tamen elegãtię/latinitatiq̧ decedit/ꝓbe amę-
nis hiſtorijs/vel hiſtorię proximis fabellis/ad pietatis ſtudium
mirum in modum cohortãtibus reſarcitur. Proinde cum lectio
ei⁹ poſt ſeueriora ſtudia minime pænitẽda ſit futura/boni quę-
ſo quicquid id eſt conſulas, et legas. Vale:

Soc. Reg. Lond.
ex dono HENR. HOWARD
Norfolciensis.

Teſtamenta duodecim patriarcharum filiorum Jacob tranſlata a Roberto Epiſcopo Linconień· de greco in latinum Incipiunt. Teſtamentum Ruben de hijs que moriturus in mente: ſpiritu pronoſtico dictante habuit Teſtamentum primum.

TRanſſcriptū Teſtamēti Ruben q̄cunqꝫ mādauit filijs
ſuis priuſq̄ꝫ moreret in cēteſimo viceſimo quinto anno
vite ipſi⁹: poſt ānos duos mortis Joſeph. Ad egrotātē
cōgregati ſūt ad viſitādū eū: filij: ⁊ filij filiorꝫ ei⁹: ⁊ dixit
eis. Filioli mei ego morior: ⁊ vado viā pr̄m meorꝫ. Et vi
dēs illic judā ⁊ gad ⁊ Aſer fr̄es ſuos dixit eis. Erigite me fr̄es vt
dicā frīb⁹ meis ⁊ filijs meis q̄cunqꝫ habeo in corde meo abſcōdita
deficiēs enim ego ſum amodo. Et ſtans oſculatus eſt eos. Et plo
rās dixit. Audite fratres mei: auribus ꝑcipite verba Ruben pa-
tris veſtri: quecunqꝫ mando vobis: Et ecce teſtificor vobis deum
celi hodie: vt nō ambuletis in ignorantia iuuentutis: ⁊ fornicatiōe
in qua effuſus ſum ego: et inquinaui lectū patris mei. Jacob. Di-
co em̄ vobis. quoniā percuſſit me dominus plaga magna in ilijs
meis per mēſes. vij: Et niſi Jacob pater meus oraſſet ꝑ me ad do-
minū: quoniā voluit occidere me perijſſem. Erā em̄ annorū trigin
ta quando feci hoc malum coram domino. Et ſeptem menſibus in
firmatus ſum vſqꝫ ad mortē et in electione anime mee ſeptem an-
nis penitui corā domino vinū et ſiceram non bibi et caro nō intra
uit os meum: et omnē panē deſiderij non guſtaui: lugens pro pec
cato meo: magnum em̄ erat. Et nō fiet in iſrael ita. Et nunc audite
me filij mei vt manifeſtem vobis que vidi de ſeptem ſpiritibus er-
roris in penitentia mea. Septē ſpiritus dati ſunt aduerſus homi-
nē a beliar: et ipſi ſunt caput operū iuuentutis: ⁊ ſeptē ſpiritus dati
ſunt ei increatione vt ſit in eis omne opus hoīs. Primus ſpirit⁹ eſt
vite cū aqua cōſiſtentia creat̄. Secundus ſpiritus eſt viſus cū quo
fit deſideriū. Tercius ſpiritus eſt audit⁹ cū quo fit doctrina. Quar
tus ſpiritus eſt olfactus: cū quo eſt guſtus datus in attractionem
aeris et ſpirationis. Quint⁹ ſpirit⁹ eſt locutiōis: cū quo fit cogni-
tio. Sextus ſpūs eſt guſtus cū quo fit cibacio cōmeſtibiliū: ⁊ poti
biliū et fortitudo in ipſis creatur: quoniā in cibis eſt ſubſtācia for

titudinis. Septimus ſpiritus eſt ſeminis ⁊ coitus cū quo coïngre
dit̄: ꝑ cōcupiſcētiā voluptatis peccatū. Propter hoc vltim⁹ eſt cre-
atiōis et prim⁹ iuuētutis: qm̄ ignorātia plen⁹ eſt: et iꝑa iuniorē du-
cit vt cecū in foueā et vt iumētū in preſepiū. In oībus hijs octau⁹
ſpūs ſomni eſt: cū quo creata eſt extaſis nature et ymago mortis.
Hijs ſpiritib⁹ cōmiſcet̄ ſpūs erroris ꝓm⁹: fornicatiōis in natura
et ſenſib⁹ iniacet. Secund⁹ ſpūs inſaciabilitas in ventre. Tertius
ſpūs pugne in epate et colera. Quart⁹ placētie et machinationis:
vt ꝑ ſupfluitatē decor⁹ appareat. Quintus ſpūs ſupbie: vt moueat̄
et magna ſapiat. Sextus ſpūs mēdacij in ꝑdicatiōe et zelo fingen
di ſermones ei⁹ a genere et familiarib⁹. Septimus ſpūs iniuſticie
cū qua fur: ⁊ diſcortiones vt faciat cōcupiſcētiā voluptatis cordis
ſui. Iniuſticia em̄ cooperat̄ reliqs ſpiritib⁹ ꝑ doli aſſumptionē. In
omnibus hijs ſpūs ſomni. Octau⁹ ſpūs copulat̄ errore et fantaſia
et ita perit oīs iunior obtenebrās mētē a veritate: et nō intelligēs
in lege dei neqꝫ obediēs doctrine patrū ſuorū. quēadmodū et ego
paſſus ſum in iuuētute mea. Et nunc filij veritatē diligite et ipſa cu
ſtodiet vos docēs vos. Audite ruben patrē veſtrū. Nō attēdatis
in viſione mulieris: neqꝫ ſingulariter ſitis cū femina q̄ eſt ſub vi-
ro: neqꝫ circūſcrutemini opationē mulierū. Niſi em̄ vidiſſem ego
balā balneantē in cooperto loco: nō incidiſſem in iniqtatē magnā.
Cōcipiēs em̄ mens mea muliebrē nuditatē: non ſinit me dormire:
vſquequo opatus ſum abhominationē. Abſente em̄ Iacob patre
meo apud Yſaac patrē ſuū: exiſtētib⁹ nobis in gader ꝓximo ephra
ta: dom⁹ Bethlehem: Bala erat ebria: et dormiēs reuelata iacebat
in cubiculo: et ego ingrediēs et videns nuditatē ipſi⁹ opat⁹ impie
tatē: et derelinquēs eā dormiētē egreſſus ſum et ꝯfeſtim angelus
dei reuelauit patri meo jacob de impietate mea et veniēs lugebat
ſuꝑ me nō amplius tāgēs eā. Nō igit̄ attēdatis pulchritudinē mu
lierū: neqꝫ cogitetis opatiōes eaꝝ. Sed ambulate in ſimplicitate
cordis in timore dn̄i ⁊ laborātes in operibus: et exercitātes in litte
ris et in gregibus veſtris. Donec dn̄s det vobis cōiugē quā ipſe
vult: vt non paciamini ſicut et ego. Vſqꝫ ad mortem patris noſtri
non habebā fiduciam aſpiciendi in faciē Iacob vel loquēdi alicui
fratrū ꝓpter obprobria. Et vſqꝫ nunc conſciētia mea continet me
de peccato meo et conſolatus eſt me pater meus: quoniā orauit ꝓ
me ad dominū vt tranſeat a me ira domini ſicut oſtēdit mihi domi-
nus. Ex tunc igitur cuſtoditus ſum et non peccaui. Propter hoc

filij mei cuſtodite oīa quecunq̨ mādo vobis ⁊ nō peccabitis. Perditio em̄ anime eſt fornicatio diuidēs a deo et approximare faciēs ad ydola quoniā ipſa eſt errare faciens intellectū et mentem ⁊ deducit iuuenes in infernū non in tēpore ipſorū. Etem̄ multos perdidit fornicatio. Quoniā et ſi ſit aliquis ſenex vel nobilis. obprobriū ipm̄ facit et deriſionē apud beliar et filios hominū. Quia em̄ cuſtodiuit ſe Joſeph ab omni muliere: et cogitatiōes purgauit ab omni fornicatione: inuenit gratiā coram dn̄o ⁊ hominibus. Etem̄ multa fecit ei egiptia et magos aduocauit et farinata ei optulit et non ſuſcepit. Conſilium anime eius deſiderium pernicioſum. Propter hoc deus patrū meoꝝ eruit eū ab omni viſibili et abſcondita morte. Si em̄ non preualeat fornicatio menti neq̨ beliar ꝑualebit vobis. Pernicioſe ſunt mulieres filij mei: quoniā nō habentes poteſtatē: vel virtutē ſuper hominem. doloſe agunt in formis quō eū ad ipſas attrahant ⁊ quē per fortitudiuē non poſſunt vincere hūc per deceptionē vincūt: Qm̄ et de eis dixit mihi angelus dei et docuit me quoniā mulieres vincunt a ſpiritu fornicationis ſuper hominē: et in corde machinātur aduerſus homines: et per ornatum errare faciunt: primo eoꝝ mentes: et per viſum venenum inſerunt et tunc opere captiuant. Non em̄ poteſt mulier hominem cogere Fugite igitur fornicationem filij mei et precipite mulieribus veſtris et filiabus vt non ornent ſe in capitibus et viſus eaꝝ caſtigēt Quoniā omnis mulier doloſe agens in hijs in punitionem ſeculi reſeruata eſt. Jta em̄ ſeduxerunt vigiles ante diluuium et illi continuo videntes eas effecti ſunt in deſiderio adinuicē et conceperūt mente operationē et tranſfigurati ſunt in homines et in coitu virorum ſuorū coaparuerunt eis/et ille deſiderantes mente ymaginationes eorū: pepererūt gigantes. Apparuerunt eis vigiles vſq̨ ad celum attingentes. Cuſtodimini igitur a fornicatiōe: ſi vultis purgari in mēte: cuſtodite ſenſus veſtros ab oī femina: ſed et illis precipite non cōmunicare cū hominibus: vt et ipſe purgentur mēte: continue em̄ contingentie: et ſi nō operatū fuerit impium/ipſis quidem ſunt egritudo inſanabilis: nobis vero obprobrium beliar ſempiternum: qm̄ fornicatio neq̨ intellectū neq̨ pietatē habet in ſeipſa: et omnis zelus habitat in deſiderio eius. Propter hoc zelabitis filios leui: ⁊ quęretis exaltari ſuper eos: ſed nō poteritis. Deus em̄ faciet vindictā eoꝝ ⁊ moriemini morte pernicioſa. Leui em̄ dedit deus principatū et Jude: cū hijs ⁊ mihi et dan et Joſeph: ad

eſſendū in principes: ꝓpter hoc mādo vobis. Audite leui: qm̄ ipſe
noſcet legē dn̄i et diuidet in iudiciū et ſacrificia ꝓ oī iſrael vſqȝ ad
conſūmationē tēpoꝝ principis ſacerdotū chriſti: quoniā dixit dn̄s
ꝓphetia Adiuro vos per deū celi facere veritatē vnuſquiſqȝ ad ꝓximū ſuū
Et ad leui appropinquate in humilitate cordis: vt recipiatis bene
dictionē ex ore ipſi⁹. Ipſe em̄ benedicet iſrael et judam: quoniā in
eo elegit dn̄s regnare: ſuper oēs populos. Et adorate ſemē ipſius
qm̄ pro vobis morieṫ in bellis viſibilibus et inuiſibilibus. Et erit
in vobis rex ſeculoꝝ. Et mortuus eſt Ruben precipiēs filijs ſuis
p̄dicta et benedicens: Et poſuerunt eū in theca vſquequo referen
tes eū ex egipto ſepelierūt in ebron in ſpelūca duplici vbi patres
eius dormierunt. ¶ Teſtamentū Symeon. ſecundū de inuidia.

TRanſſcriptum verboꝝ Symeon que locatus eſt filijs ſuis
anteqȝ moreret̄ cēteſimo viceſimo Anno vite ſue in quo mor
tu⁹ eſt Joſeph: Venerūt enim viſitare ipſum egrotantē: ⁊ conat⁹
ſedit ⁊ oſculatus eſt eos. ⁊ dixit eis. Audite filij audite Symeonē
patrē veſtrū q̄cūqȝ habeo in corde meo. Ego genit⁹ ſum ex Jacob
patre meo filius ſecundus et lya mater mea vocauit me ſymeonē
quoniā audiuit dn̄s orationē ipſius. Potēs effectus ſum valde nō
formidaui operationem: neqȝ timui ab omni re. Cor em̄ meū erat
durū et epata mea immobilia: et viſcera mea non cōpacientia: qm̄
et fortitudo ab altiſſimo datur hoībus in aīabus ⁊ corporibus. Et
in tēpore illo inuidi Joſeph qm̄ dilexit eū pater noſter ⁊ firmaui ſu
per eū epata mea ad occidendū eū. Qm̄ princeps erroris mittēs
ſpm̄ zeli cecauit mētē meā: vt nō attēderē ei ſicut fratri: ⁊ nō parce
rē Jacob patri meo. Sed deus eius ⁊ deus patrū eius: mittens an
gelū ſuū eruit eū ex manib⁹ meis. Vt em̄ ego ierā in ſichimis af-
ferre vnguentū gregibus et ruben in dotaim vbi erant neceſſaria
nobis ⁊ omnis repoſitio. Judas frater noſter vendidit eū iſmahe
litis. Et veniēs ruben triſtatus eſt. Voluit em̄ ipm̄ ſaluare reducē
dū ad patrē. Ego v̄o irat⁹ erā aduerſus judā qm̄ viuentē ipm̄ di-
miſit. Et feci menſes quinqȝ iratus ei ⁊ impediuit me deus: ⁊ pro
hibuit a me operationē manuū: qm̄ manus mea dextera ſemiſicca
erat per dies ſeptē. Et cognoui filij: qm̄ ꝓ joſeph hoc mihi accidit
Et penitēs fleui et oraui dn̄m vt reſtitueret manū meā et abſtine-
rē ab omni inqnamēto: et inuidia et ab oī inſipiētia. Cognoui em̄
qm̄ ꝑnicioſam rē cogitauerā corā dn̄o et Jacob patre noſtro pro-
pter Joſeph fratrē meū. Inuidēs ei. Et nūc filij cuſtodimini a ſpi

ritibus erroris et inuidie. Etem̄ inuidia dominat̃ omni mēti homi
nis et nō dimittit eū neq₃ comedere neq₃ bibere:neq₃ facere aliq̄d
bonū ſemp̄ ſupponit occidere inuidioſū ⁊ inuidioſus nō floret. In
uidēs v̄o marceſcit. Per duos ānos dierū in timore dn̄i puniui/j in
ieiunio animā meā. Et cognoui q̄m ſolutio īuidie p̄ timorē dei effi
cit̃. Si q̄s ad dn̄m refugiat aufugit p̄niciosus ſpūs ab ip̄o ⁊ efficit̃
mēs leuis vt iā cōpaciat̃ iuidioſo ⁊ nō rep̄hēdit diligentes ip̄m: ⁊
ita q̄eſcit ab inuidia. Et erat interrogans pater de me: q̄m vidit me
triſtē et dicebā mentiēs epata mea doleo ego. Triſtabar em̄ ſuper
oēs: q̄m ego erā cauſa vēditiōis ioſeph. Et q̄n deſcēdim⁹ in egiptū
et ligauit me velut exploratorē: cognoui quoniā iuſte paciebar et
nō ſum ꝯtriſtat⁹. Joſeph v̄o erat vir bon⁹: et hn̄s ſp̄m dei in ſeipſo
miſerator ⁊ miſericors nō recordatus eſt facere malum mihi: ſed ⁊
dilexit me vt alios fratres. Cuſtodimini igitur filij mei ab omni ze
lo ⁊ inuidia et ambulate in ſimplicitate anime et in bono corde co-
gitantes fratrem patris veſtri vt det et vobis deus gratiam ⁊ glo-
riam et benedictionem ſup̄ capita veſtra ſicut videtis in ip̄o omni
bus diebus: nō improperauit nobis: de verbo hoc: ſed dilexit nos
vt animā ſuā: et ſup̄ filios ſuos et glorificauit nos: et diuicias ⁊ pe
cora et fructus oībus nobis largitus eſt. Et vos igit̃ filij mei dile-
cti diligite vnuſquiſq₃ fratrē ſuū in bono corde: ⁊ amouete a vobis
ſpiritū inuidie quoniā ipſe ſilueſtrē facit animā ⁊ corrūpit corp⁹/
irā et bellū tribuit: eius cōſiliū: et in ſanguinē exacuit et in extaſim
ducit mentē: et non ſinit intellectū in hominibus opari: ſed et ſom
nū aufert et tribulationē tribuit aīe: et tremorē corpori. Quoniā ⁊
in ſomno aliquis zelus malicie imaginate ip̄m corrodit: et in ſpiri
tibus p̄nicioſis ꝯturbat animā ipſius et expaueſcere corpus facit
et in turbatione excitari mentē: et ſicut ſpiritū p̄nicioſum et vene-
nū fundentē habens. Jta apparet hoībus ꝓpter hoc Joſeph erat
pulcher facie ⁊ decor⁹ aſpectu: quoniā nō habitauit in ipſo quicq₃
p̄nicioſum. Ex turbatione em̄ ſpiritus faciē manifeſtauit. Et nunc
filij mei benigna facite corda veſtra corā dn̄o: ⁊ dirigite vias v̄ras
corā hoībus: et eritis inueniētes graciā corā deo et hoībus. Et cu
ſtodimini ne fornicemini: quoniam fornicatio mater eſt oīm ma-
lorum: diuidens a deo et appropinquare faciens ad beliar. Vidi
enim in caractere ſcipture enoch: quoniā filij veſtri vobiſcū cor-
rumpentur infornicatione: et in leui iniuſticiam facient in gladio ꝓphetia
Sed nō poterunt ad leui: quoniam bellum domini bellabit in vni

te omne caſtrū veſtrū. Et erūt pauciſſimi diuiſi in leui et Juda. Et
erit ex vobis in ducatum q̄admodum pater meus. Jacob prophe
tauit in benedictionibus. Ecce predixi vobis omnia vt iuſtificer a
peccato animarum veſtrarum. Si autem auferatis a vobis inui-
diam et omnem duram ceruicem / vt roſa florebunt oſſa mea in
Iſrael. Et vt lilium caro mea in Jacob. Et erit odoꝛ meus ſicut
odoꝛ libani: et multiplicabuntur vt cedri: ſancti ex me vſq; in ſecu-
lum ⁊ rami eoꝛum vſq; in longitudinē dierum erunt. Tūc peribit
ſemen chanaan: et reſiduū non erit amalech. Et peribūt omnes ca
padoces: et omnes cethei perdentur. Tunc deficiet terra chā. Et
omnis populus peribit. Tunc requieſcet omnis terra a turbatio
ne et omnis qui ſub celo eſt a bello. Tunc Sem gloꝛificabit: quā
do dominus de⁹ magnus iſrael apparebit in terra vt homo et ſal-
uabit in ipſo Adā. Tunc dabuntur omnes ſpūs erroꝛis in concul
ꝓphetia cationem et homines regnabunt ſuper pniciosos ſpiritus. Tunc
reſurgam in leticia et benedicam altiſſimum in mirabilibus ipſius
qm̄ deus coꝛpus aſſumēs et cōmedens cū hominibus / ſaluauit ho
mines. Et nūc filioli mei obedite leui: et in Juda liberabimini ⁊ nō
effereimini ſuper duas tribus has: qm̄ ex ipſis orietur vobis ſalu-
tare dei ſuſcitabit em̄ dominus ex leui vt principem ſacerdotū ⁊ ex
Juda vt regem deum et hominē. Ita ſaluabit oēs gentes et genus
iſrael / propter hec omnia mando vobis vt vos mandetis filijs ve
ſtris vt cuſtodiant hec in generationes eorum. Et conſummauit
Symeon mandans filijs ſuis et doꝛmiuit cū patrib⁹ ſuis centū
viginti annoꝛum. Et poſuerūt eū in theca lignoꝛum imputribiliū
vt reducerēt oſſa ei⁹ in Ebꝛon. Et reduxerūt eam bello egiptioꝝ
abſcōdite / oſſa em̄ Joſeph Cuſtodiebāt egiptij regū. Dicebāt em̄
eis incātatores qm̄ in exitu oſſiū joſeph forēt i oī egipto tenebre
et caligo ⁊ plaga magna valde egyptijs / vt cū lucerna non cogno
ſcat vnuſqſq; fratrē ſuū. Et fleuerūt filij Symeon patrē ſuū ſecūdū
legē triſticie. Et erāt in egipto vſq; ad dies exit⁹ eoꝝ ab egipto in
manu moyſi. ¶ Teſtamētū leui de ſacerdocio et ſuperbia tertiū.
TRanſſcriptū verboꝝ leui quecunq; diſpoſuit filijs ſuis: om
nia que facient et quecunq; cōtingent eis vſq; ad diē iudicij
Sanus erat quando vocauit eos ad ſeipſum. Claruit enim ei. qm̄
moriturus erat. Et qn̄ congregati erant dixit ad eos. Ego leui in
carran conceptus ſum et natus illic et poſt hec veni cum patre in
ſichima. Erā vero iunioꝛ q̄ſi annoꝝ viginti: qn̄ feci cū Symeone

vindictam ſororis noſtre dyne de emmor vt aũt pauimus greges
in abelmaus ſpiritus intellectus dñi venit ſup me et videbã oẽs
homines exterminantes viam ſuam et qm̃ muros edificauit ſibi
ipſi iniuſticia. et ſuper turres iniquitas ſedet et triſtatus ſum de ge
nere hominũ et oraui dñm vt ſaluarer tũc cecidit ſup me ſompnꝰ
et contẽplatus ſum montẽ excelſum hic eſt mons aſpidis in Abel
maus: et ecce aperti ſunt celi: et angelus dei dixit ad me. leui ingre
dere et ingrediebar de p̄mo celo in ſecundum ⁊ vidi illic aquã ſu-
ſpenſam in medio huius et illius. Et vidi tertium celum multo lu-
cidius q̃ duos / et ẽm altitudo erat in ipſo infinita. Et dicebam an-
gelo: ꝓpter quid iſtud. et dixit angelus ad me. Nõ mireris in hijs
Alios em̃ quatuor celos videbis clariores et incompabiles cum
aſcenderis illic. Qm̃ ꝓpe dominũ ſtabis et miniſter ipſius eris et
miſteria eiꝰ annunciabis hominibus et de venturo liberare iſrael
predicabis. Et per te et Iudã apparebit dominus hominibus ſal
uans in ipſis omne genus hominum. Et ex parte dñi erit vita tua
Et ipſe erit tui ager / vinea: fructus aurum ⁊ argentum Audi igit̃
de. vij. celis. Quod inferius ꝓpter hoc triſtius eſt quia iſtud iuxta
omnes iniuſticias hominũ eſt. Secundũ habet ignem niuẽ glaciẽ
parata in diem precepti dñi in iuſto iudicio dei in ipſo ſunt omnes
ſpiritus retributionũ in vindictam iniquorũ. In tertio ſunt virtu
tes caſtrorũ ordinate in diẽ iudicij ad faciendum vindictam in ſpi
ritibus erroris et beliar. In quarto autẽ ſuperius hijs ſancti ſunt
qm̃ in ſuperiori omnibus habitat magna gloria in ſancto ſanctoꝝ
ſuorum ſupra omnem ſanctitatẽ. In eo qui poſt hoc angeli ſunt fa
ciei dei miniſtrantes ⁊ propiciantes ad dominũ in omnibus igno
rantijs iuſtorum offerunt vero domino odorem ſuauitatis ratio-
nalẽ et ſine ſanguine oblationẽ. In eo aũt q̊d ſubtus eſt ſunt angeli
q̇ ferũt reſponſiões angelis faciei dñi. In eo vero q̊d poſt hoc eſt
ſunt throni: poteſtates: in quo ympni ſemp deo offerunt̃. Qñ igit̃
reſpexerit dñs ſuper vos omnes vos cõmouebimini ⁊ celi et ter-
ra ⁊ abiſſi a facie magnitudinis eius: cõmouebunt̃. Filij aũt homi
nũ in hijs exiſtentes in ſenſibiles peccabunt ⁊ irritabũt altiſſimũ.
Nũc igit̃ cognoſcite qm̃ dñs faciet iudiciũ ſup filios hoĩm qñ pe
tris ciſſis et ſole extincto ⁊ aquis ſiccatis: et igne timente et omni
creatura turbata in ĩuiſibilibus ſpiritibꝰ liq̄factis inferno ſpoiato
in paſſione altiſſimi. Homines nõ credentes pmanebunt in in-
iuſticijs ꝓpter hoc in punitiõe iudicabunt̃. Audiuit igit̃ altiſſimꝰ

orationē tuā ad diuidendū te ab iniuſticia. Et vt efficiaris ei filiꝰ
et famulus et miniſter faciei eius. Lumen cognitionis illuminās
illuminabis in Jacob: et vt ſol eris omni ſemini iſrael ⁊ dabit̄ tibi
benedictio ⁊ omni ſemini tuo: vſquequo viſitet deus omnes gen
tes in viſceribus miſericordie filij eius vſqꝫ in ſeculū. Veruntamē
filij tui imponent manus inipſum ad crucifigendū ipſum: et ꝓpter
hoc datum eſt tibi conſiliū et intellectus ad faciendū intelligere fi
lios tuos de ipſo: quoniā benedicens ipſum benedictus erit. male
dicētes aūt eū peribunt. Et aperuit mihi angelus portas celi. Et
vidi tēplū ſanctū ⁊ in throno glorie altiſſimū. Et dixit mihi Leui ti
bi dedi bn̄dictiōes ſacerdotij vſqueq̊ veniens habitabo in medio
iſrael. Tuuc angelus duxit me in terrā: ⁊ dedit mihi ſcutū et gla-
diū et dixit fac vindictam in ſichem ꝓ dyna et ego ero tecum qm̄
deꝰ miſit me. Et occidi in tempore illo filios emor ſicut ſcriptū eſt
in tabulis celorū. Dicebam aūt ei Oro domine dic mihi nomē tuū
vt inuocē te in die tribulatiōis. Et dixit ego ſū angelꝰ excuſans ge
nus iſrael vt nō ꝑcutiat̄ in finē: qm̄ oīs ſpiritus ꝑniciosus in ipm̄
apponit. Et poſt hoc velut ex ſompno: excitatus bn̄dixi altiſſimū.
et angelum excuſantem genus iſrael et omnes iuſtos. Et vt veni
ad patrē meū inueni aſpidē eneū ꝓpter quod et nomē montis eſt
aſpis qm̄ ꝓpe Gebal eſt a dextris ab illa. Et conſeruaui ſermones
hos in corde meo. Ego conſului patri meo: ⁊ Ruben fratri meo:
vt dicerent filijs emmor vt circūciderent̄ qm̄ zelaui ꝓpter abomi
nationē quam fecerāt in iſrael. Et ego interfeci ſichem in primis
Et Symeon emmor. Et poſt hoc venientes fratres ꝑcuſſerunt ci
uitatē in ore gladij. Et audiuit pr̄ et iratus eſt et cōtriſtatus qm̄
ſuſceperāt circūciſionē ⁊ poſt h̄ mortui ſunt ⁊ in bn̄dictiōibꝰ aliter
fecit. Peccauimꝰ em̄ qm̄ p̄ter cōſiliū eius hoc fecimus et īfirmatꝰ
eſt in die illa. Sed ego noui qm̄ ſententia dei erat in mala ſuꝑ ſichi
ma qm̄ voluerūt in ſarā facere q̄madmodū fecerūt in dynā ſororē
noſtrā et deus ꝓhibuit eos et ita: perſecuti ſunt Abrahā patrē no
ſtrū peregrinū exiſtentē: ⁊ cōculcauerūt greges groſſos exiſtētes
ſuꝑ ipſum: et Jeblac in domo ipſius genitū valde verberauerūt ⁊
ita faciebāt in oēs ꝑegrinos in potētatu rapiētes vxores eorū et
in ꝑegrinationē īpellētes eos. Anticipauit aūt ira dn̄i ſuꝑ ipo̅s in
finē. Et. Dicebā pr̄i. Nō iraſcaris dn̄e qm̄ i te ānullabit deꝰ chana
neos ⁊ dabit terrā ipſorū tibi et ſemi̅ tuo poſt te. Erit eī ab hodie
ſichimi dicta ciuitas ſtultoꝝ. Quoniā quaſi quis derideat fatuū ita

periſimus eos: quoniã et in ſipiẽtiã opati ſunt in iſrael vt in quina
narent ſororẽ noſtrã. Et accipiẽtes inde ſororẽ noſtrã auferentes
venimus in betel: et illic rurſus videbã rẽ quẽadmodũ pri⁹ poſtq̃ꝫ de orna
feci dies ſeptuaginta. Et vidi ſeptẽ homines in veſte alba dicẽtes mento ſa
mihi Exurgens indue ſtolam ſacerdotij: et coronã iuſticie ⁊ ratio cerdotali
nale intellectus et poderẽ veritatis et peccalum fidei et mitram leui
ſigni et ephod ꝓphetie: et vnuſquiſqꝫ ipſoꝝ vnũquodqꝫ portantes
impoſuerũt mihi et dixerũt. Amodo eſto in ſacerdotẽ dñi: tu et ſe-
men tuũ vſqꝫ in ſeculũ. Et prim⁹ vnxit me oleo ſancto: et dedit mi-
virgã iudicij. Secundus lauit me aqua munda et cibauit dans pa
nẽ et vinũ ſcꝫ ſancta ſanctorũ: et circũpoſuit mihi ſtolam ſanctã et
glorioſam. Tertius biſſinã me induit ſimilẽ ephod. Quart⁹ zonã
mihi circũpoſuit ſimilẽ purpure. Quint⁹ ramũ oliue mihi dedit pin
guedinis. Sext⁹ coronam meo capiti circũpoſuit. Septimus dia-
dema meo capiti circumpoſuit ſacerdotij. Et impleuerunt manus
meas thymiamate vt ſacerdotio fungerer domino. Dixerũt aũt ad
me leui ĩ tria ṗncipia dei deꝶ ſemẽ tuũ ĩ ſignũ glorie dñi ſupuenietis
et q̃ crediderit. Prim⁹ erit. Sors magna ſuper ipſum nõ fiet. Se-
cundus erit in ſacerdotio. Tertius vocabiꝶ ei nomẽ nouũ. Quo-
niã rex ex Juda exurget: et faciet ſacerdociũ meum nouũ: ſecundũ
typũ gentiũ in oẽs gentes. Aduẽtus aũt ipĩus ineffabilis vt ꝓphe
te altiſſimi ex ſemen Abraham patris noſtri. Omne deſiderabile
in iſrael tibi erit et ſemini tuo et cõmedetis omne pulchrũ viſu: mẽ
ſam dñi diſtribuet ſemen tuũ. et ex ipſis erunt principes ſacerdo-
tũ et iudices et ſcribe q̊niã in ore eorũ cuſtodieꝶ ſanctũ. Et expge
factus intellexi q̃m hoc ſimile illi⁹ eſt ⁊ abſcondi hoc etiã in corde
meo et non annũciaui hoc oĩ hoĩ in terra. Et poſt duos dies aſcen
dimus ego et Judas ad yſaac patrẽ noſtrũ. Et benedixit me pater
patris mei ſecũdũ oẽs ſermones viſionũ mearũ q̃s viderẽ et non
voluit ire nobiſcũ in Bethel. vt aũt venim⁹ in bethel. vidit Jacob
pater me⁹ in viſiõe de me q̃m ero eis in ſacerdotẽ ad deũ. Et exur
gens mane: decimauit oĩa dño ꝑ me et venim⁹ in ebron ad habitã
dũ. Et Jſaac vocauit me cõtinuo ad rememorandũ mihi legẽ dñi
ſecũdũ qḋ mõſtrauit mihi angel⁹ dei. Et docuit me legẽ ſacerdocij
ſacrificioꝝ holocauſtomatũ ṗmiciarũ volũtarioꝝ ſalutariũ. Et erat
ſcḋm vnã q̃ꝫqꝫ diẽ faciẽs me intelligere: ⁊ in me pſeuerãs erat co-
rã dño et dixit. Nõ attẽde fili a ſpũ fornicatiõis hic em̃ pmanet et
ꝑ ſemẽ tuũ inq̃nabit ſcã Accipe igiꝶ tibi vxorẽ adhuc Juuenis exi

ſtẽs nō habẽtẽ maculā neqꝫ inquinatā: neqꝫ de genere allofiloꝝ vt̄
gẽtiū: et anteqꝫ intres in ſancta lauare et in ſacrificādo lauare. Et
cōplens rurſus ſacrificiū: lauare. Duodecim arboꝝ ſemꝑ habẽtiū
folia offert dn̄o: vt et me abꝛahā docuit et oīs aīalis mūdi et vola
tilis mundi offert ſacrificiū dn̄o. Et om̄is pꝛimi germinis et vini
offert pꝛimitias: et omne ſacrificiū ſale ſalies. Nūc igit̄ cuſtodite
quecūqꝫ mādo vobis filij. Qm̄ quecūqꝫ audiui a patrib⁹ meis an
nūciaui vobis innocēs ſum ab omni impietate veſtra trāſgreſſio
ne quā facietis in cōſumatione ſeculoꝝ in ſaluatoꝛẽ mundi: impie
facientes et errare facientes iſrael et ſuſcitantes ei mala magna a
dn̄o. Et iniqꝫ facietis cū iſrael vt non poꝛtet Jrl'm a facie malicie
veſtre. Sed ſcindat̄ velū tẽpli vt velet defoꝛmitatẽ veſtrā. Et di-
ſpergimini captiui in gẽtibus et eritis in oppꝛobꝛiū et maledictio
nẽ et cōculcationẽ. Dom⁹ em̄ quā vtiqꝫ eliget domin⁹ Jrl'm voca
bitur q̈admodū cōtinet liber enoch iuſti: qn̄ igit̄ accepi vxoꝛẽ: erā
annoꝝ viginti octo cui nomẽ erat Melcha et cōcipiẽs pepit filiū:
et vocauit nomẽ ei⁹ Gerſan qn̄ in terra aduenera m⁹ Gerſan em̄
extraneitas ſcribit̄. Sciebā aūt de ipō: qm̄ nō erit in ꝑmo oꝛdine ⁊
Kaat genitus triceſimo quinto āno ad oꝛientẽ ſolis. Videbā aūt
in viſione qm̄ medi⁹ in excelſis ſtabat om̄is ſinagoge ꝓpter h̄ vo-
caui nomẽ ipſi⁹ Kaat qđ eſt pꝛincipiū magnitudinis et inſtructio
nis. Et tertio pepit mihi Merary. lv. anno vite mee / et qꝛ difficile
pepit mater eius vocauit eū Merary qđ eſt amaritudo mea: qm̄ ⁊
ipē moꝛtuus eſt. Jochabedu. lxiiij. āno nata eſt in Egipto Gloꝛio
ſus igit̄ erā tūc in medio fratrū meoꝝ. Et accepit Gerſan vxoꝛẽ ⁊
pepit ei lobny ⁊ ſemei: et filij Kaat Amrā Jſaac Ebꝛon et Oziel.
Et filij Merari Mooli et onniſy: Et in. lxxxxiiij. anno meo accepit
Abꝛahā Jocabet filiā meā ſibi in vxoꝛẽ qm̄ in vna die nati ſunt ipē
et filia mea. Octo annoꝝ erā qn̄ ingreſſus ſum terrā chanaan. Et.
xviij. annoꝝ qn̄ interfeci ſichẽ. Sacerdocio functus ſū. Et. xxviij.
annoꝛū accepi vxoꝛẽ. Et. xl. annoꝝ ingreſſus ſum in Egiptū. Et ec
ce filij mei eſtis: filij mei tertia generatiōe Joſeph. cxviij. āno moꝛ
tuus eſt et nūc filij mei mādo vobis vt timeatis dn̄m deū veſtrum
ex toto coꝛde et ambuletis in ſimplicitate ſecundū omnẽ legẽ ipſi-
us. Docete aūt et filios veſtros lr̄as vt habeāt intellectū in omni
omni vita eoꝝ legentes indeſinenter legẽ dei. Qm̄ oīs q̄ cognoſcit
legẽ dei honoꝛabit̄ et nō erit ꝑegrinus q̊cūqꝫ vadat ⁊ multos ami
cos ſuꝑ genitoꝛes poſſidebit: et deſiderabūt multi hominū ſerui-

re ei et andire legẽ ex oꝛe ipſius.facite iuſticiã filij mei in terra vt
inueniatis in celis et ſeminate in aĩabus veſtris bona vt inuenia-
tis ea in vita vr̃a. Si em̃ ſeminatis mala omnem turbationẽ ⁊ tri
bulationẽ inuenietis vel metetis Sapiẽtiã poſidete in timoꝛe dei
cũ ſtudio:qm̃ ſi fiat captiuitas et ciuitates diſpergent̃ et regiones
et aurũ et argẽtũ:et oĩs poſſeſſio pereat. Sapiẽtis ſapiẽtiã nullꝰ
poteſt auferre niſi cecitas impietatis et oꝛbitas peccati qm̃ effi-
cietur ei hec et apud hoſtes clara et in terra aliena pr̃ia et medio
inimicoꝝ inueniet̃ amicus. Si doceat hic et faciat ſedebit cũ rege
ſicut Joſeph frater noſter. Et nũc filij cognoui a ſcriptura enoch
qm̃ in finẽ impie agetis in dñm manus ĩponẽtes in oĩ malicia ⁊ cõ
fundent̃ in vobis fratres veſtri ⁊ oĩbus gẽtibus fiet illuſio. Etem̃
pater noſter iſrael mũdus erit ab impietate ꝑncipũ ſacerdotũ qui
imponẽt manꝰ in ſaluatoꝛẽ mundi/mũdũ eſt celũ ſup terrã et eſtis
luminaria celi vt ſol et luna. Quid faciẽt oẽs gẽtes:ſi vos obtene-
breſcatis ĩ inpietate ⁊ inducetis maledictionẽ ſup genus noſtrũ ꝓ
q̃bus lumẽ mũdi datũ eſt in nobis ad illuminacionẽ oĩs hoĩs.hũc
volẽtes occidere contraria mãdata docẽtes dei iuſtificationibus
oblatiões dñi latrocinabimini et de partibꝰ ipſius furabimini ⁊ an
teqꝫ ſacrificetis dño aſſumetis electa in cõcẽtu cõmedẽtes cũ me-
retricibus in auaricia mandata docebitis. Eas que ſub viris ſunt
coinq̃nabitis et virgines in Jrl'm violabitis. Et meretricibus et
adulteris copulabimini filias genciũ accipietis in vxoꝛes purificã
tes eas purificatiõe iniqua et efficiet̃ mixtio veſtra Sodomo ⁊ go
moꝛra in inpietate et inflabimini in ſacerdotio aduerſus homines
elati. Nõ ſolũ aũt ſed aduerſus mãdata dei inflati illudetis ſancta
in cõceptu deridẽtes ꝓpter hoc tẽplũ quod vtiqꝫ eliget dñs deſo-
libit̃ in ĩmũdicia:et vos captiui eritis in oẽs gẽtes et eritis abho-
minatio ĩter eos/et accipietis oppꝛobꝛiũ in cõfuſionẽ ſempiternã
iuſto iudicio dei.et omnes q̃ cõtẽplabunt̃ vos fugient a vobis. Et
niſi ꝓpter Abꝛahã/Jſaac ⁊ Jacob.pr̃es nr̃os: vnus ex ſemĩe meo
nõ relinq̃ret̃ in terra. Et nũc cognoui in libro enoch qm̃.lxx.ebdo
madas errabitis et ſacerdociũ inq̃nabitis. Et ſacrificia polluetis
et legẽ exterminabitis et ſermões ꝓphetarũ cõtẽpnetis. Jnꝑuer-
ſitate pſeq̃mini viros iuſtos et pios odio/habebitis. Veraciũ ſer
mones abhominabimini et virũ renouãtẽ legẽ in virtute altiſſimi
erroneum appellabitis. Et in fine vt eſtimabitis occidetis eum
neſciẽtes ipſius reſurrectionẽ. Jnnocẽtẽ ſanguinẽ in malicia ſuper

capita veſtra recepturi ꝓpter ipſum erūt ſancta vr̄a deſerta vſq; ad
piuramētū ꝓphanata: et nō erit locus vr̄ mūdus. Sed in gētibus
eritis in maledictionē et in diſꝑſionē donec ipſe rurſus viſitabit ⁊
miſerēs recipiet vos in fide et aq̄. Et qm̄ audiſtis de .lxx. ebdomati
bus audite et de ſacerdocio. Secundū vnūq̄q; em̄ iubileum erit
ſacerdociū. In p̄mo iubileo p̄mus vnctus in ſacerdociū magnus
erit et loquet̄ deo vt patri: Et ſacerdociū ipſi⁹ plenū erit cū timo-
re dn̄i: ⁊ in die gaudij ip̄ius in ſalute mūdi ipſe reſurget in ſecūdo
iubileo vnctus in triſticia dilectoꝝ cōcipiet̄: et erit ſacerdociū ipſi
us honorabile et apud om̄s glorificabit̄. Tertius vero ſacerdos
in triſticia aſſumet̄. Et q̄tus in dolore erit qm̄ apponet ſuper ip̄m
in iuſticia in multitudinē: et oīs iſrael odio habebit vnuſq̄ſq; ꝓxi-
mū ſuū. Quintus in tenebris cōprehendet̄. Similiter et ſextus et
ſeptimus. In ſeptimo vero erit abhominatio quā nō poſſū dicere
corā dn̄o ⁊ hoībus qm̄ ip̄i cognoſcent̄ q̄ faciēt ea: ꝓpter hoc in ca-
ptiuitate et in direptione erūt et terra ⁊ ſubſtantia eoꝝ extermina
bit̄ et in quīta ebdomada reuertent̄ in terrā deſolationis ipſorum
et renouabūt domū dn̄i: in ſeptima vero obdomada veniēt ſacer-
dotes ydolatrātes bellatores: auari: ſuꝑbi iniq̄ ip̄udici pueroꝝ cor
ruptores ⁊ pecoꝝ. Et poſtq; facta fuerit vindicta ipſoꝝ a dn̄o in ſa
cerdocio. Tunc ſuſcitabit deus ſacerdotē nouū cui oēs ſermones
dn̄i reuelabunt̄: et ipſe faciet iudiciū v̓itatis in terra in multitudi-
ne dierū et oriet̄ aſtrū ipſi⁹ in celo ſicut rex illumināſ lumē cogni-
tiōis in ſole diei ⁊ magnificabit̄ in orbe terraꝝ vſq; ad ſuſceptionē
ip̄ius Ipſe reſplendebit ſicut ſol in terra: et tollet oēs tenebras de
ſub celo et erit pax in omni terra. Celi exultabunt in diebus ipſius
et terra gaudebit ⁊ nubes letabunt̄: et cognitio dn̄i fundet̄ in terra
vt aq̄ mariū ⁊ angeli glorie faciei dn̄i: gaudebūt in eo. Celi aperiē
tur ⁊ ex tēplo glorie veniet ſuꝑ illū ſanctificatio cū voce paterna ſi
cut Abrahā pr̄e Iſaac et gl'a altiſſimi ſuꝑ ipſum dicet̄. Et ſpūs in-
tellectus ⁊ ſanctificationis requieſcet ſuꝑ ip̄m in aqua: ipſe dabit
magnificētiā dn̄i: filijs ſuis in v̓itate in ſeculū et nō erit ſucceſſio
ipſi in generatiōes et generationes vſq; in ſeculū. Et in ſacerdo-
cio ipſius deficiet oē peccatū: et iniq̄ reqēſcēt in mala: iuſti v̓o req̄
ꝓphetia eſcent in ip̄o: ⁊ ip̄e aꝑiet portas paradiſi: et ſtare faciet minātē gla
diū aduerſus Adā et dabit ſāct⁊ cōmedere ex ligno vite. Et ſpūs
ſanctificatiōis erit in eis et beliar ligabit̄ ab ip̄o: ⁊ dabit poteſtatē
filijs ſuis ad calcandum ſuꝑ ꝑnicioſos ſpūs ⁊ letabit̄ dn̄s in filijs

ſuis. Et acceptabit deus in dilectū eius vſq3 in ſecula. Tunc exul-
tabit abrahā Yſaac et Jacob: et ego gaudebo. et oēs ſancti indu-
ent leticiā. Et nūc filij mei oīa audiſtis. Eligite igit vobis metip-
ſis vel tenebras vel lucē vel legē dñi vl' opa beliar / et reſpondim⁹
nos patri dicētes. Corā dño ambulabimus ſecundū legē ipſius ⁊
dixit pr̄ nr̄: Teſtis eſt dñs: et teſtes angeli eius: et teſtis ego: et te
ſtes vos de ſermone oris veſtri et diximus Teſtes. ⁊ ita reqeuit le
ui mādās filijs ſuis. Et extēdit pedes ſuos: ⁊ appoſit⁹ eſt ad pr̄es
ſuos: cū vixiſſet. c.xxx. ⁊. vij. ānos et poſuerūt eū in theca ⁊ poſtea
ſepelierūt eū ī Ebron iuxta Abrahā yſaac ⁊ Jacob. ¶ Teſtamētū
Jude de fortitudine auaricia et fornicatione teſtamētū quartum.
TRanſſcriptū ſermonū Jude q̄cūq3 locutus eſt filijs ſuis an
teq3 moreret cōgregati venerūt ad ipſum ⁊ dixit eis. Quar-
tus filius effectus ſum patri meo. Et mater mea vocauit me iudā
dicēs confiteor dño qm̄ dedit mihi ⁊ q̄rtū filiū / velox erā ⁊ ſtudio-
ſus: in iuuētute mea et obediēs pr̄i meo ſecūdū omne verbū ⁊ bñ-
dicebā matrē meā ⁊ ſororē matris mee. Et fcm̄ eſt vt effectus ſum
vir et pr̄ meus Jacob orauit mihi dicens Rex eris et pſperatus
in oībus. Et dedit mihi dñs grām in oībus opibus meis: ⁊ in agro Nota ve
⁊ ī domo: vt videbā qm̄ cōcurrebā cerue ⁊ apprehēdēs ipām feci locitatē ⁊
cibū pr̄i meo et capreas ſupabā p curſum et omnē q erat in cam fortitudi-
pis capiebā et equā agreſtē apphendēs māſuefeci Et leonē inter- Jude
feci et eripiebā edū ex ore eius. Vrſum capiēs p pedē: voluebam
in p̄cipitiū: ⁊ omnē ferā ſi reuerſa eſt ad me dilacerabā eā: vt canē.
Porco ſilueſter ɔcurrebā et preoccupās in currēdo dilaceraui cū
Pardalis in Ebron inſiluit ſup canē: et apphēdēs eā p caudā abi-
ciebā eā ⁊ dirupta eſt in terminis gaze Bouē ſilueſtrē in regione
paſtū tenui a cornibus ⁊ in circulo cōuoluēs / ⁊ obtenebrās / iaciēs
occidi eū. Et qñ veniebāt duo reges chananeoꝝ loricati ſup gre-
ges et multus populus cū ipſis et ego ſolus currēs ſup gregē vel
regē. Sur. cōtinui ipſum et ſuper tibias pcutiēs pſtraui ⁊ ita oc-
cidi eū et aliū regē tafne ſedentē in equo occidi: et ita omnē popu
lū diſperſi Achor regē virū gigantē ſagitātē ante et retro in equo
apphendēs lapidē ſexaginta libraꝝ lanceās dedi equo et occidi eū
Et expugnās Achor horis duabus occidi eū. Et in duas partes
faciens clipeū eius cōcidi pedes eius. In exuendo aūt eius tho-
racem: ecce octo viri amici eius inceperūt pugnare aduerſum me
Inuoluens igitur ſtolā meā in manu mea lapidibus cū funda per-

tuciens ipſos q̃tuoꝛ ex ipſis occidi. Alij aũt fugerũt et Jacob pa-
ter noſter occidit beeliſa regẽ omniũ regũ: gigantẽ foꝛtitudine cu
bitoꝝ. xij. Et cecidit ſup ipſos timoꝛ et quieuerũt bellantes a no-
bis ꝓpter hoc ſine ſollicitudine erat pater meus in pꝛelijs qñ ego
erã inter fratres meos. Vidit em̃ in viſione de me: qm̃ angel⁹ vir
tutis ſequebat̃ me in omnibus vt non vincerer. Et ſecundum au-
ſpicium factũ eſt nobis pꝛeliũ maius eo ꝙ in ſichimis. Et foꝛtiter
pꝛelians cũ fratribus meis pſecutus ſum mille viros: et occidi ex
eis ducẽtos viros ⁊ quatuoꝛ reges. Et aſcendit ſup ipſos ſup mu
rum at alios duos reges occidi / ⁊ ita liberauimus Ebꝛou: ⁊ acce
pimus omnẽ captiuitatẽ regum. Jn craſtino abiuimus in aretã ci
uitatẽ potentẽ muratã et in acceſſibilẽ minantẽ nobis moꝛtẽ. Ego
igit̃ et gad aduenim⁹ ab oꝛiẽte ciuitatis. Rubẽ vero et leui ab oc-
cidente et auſtro: et eſtimantes q̃ ſuper muros erant qm̃ nos ſoli
eſſem⁹ ac irati attracti ſunt ſup nos: ⁊ ita latẽtes fratres ex vtraq̃
parte palis aſcenderũt murũ et intrauerũt ciuitatẽ ignoꝛantibus
ipſis: cepimus eã in oꝛe gladij et refugientes in turrim incẽdẽtes
turrim cũ ipĩs ⁊ cepim⁹. Et cũ recederemus nos viri caffi imine-
bant pꝛede noſtre et accipientes eã cũ filijs noſtris cõtigim⁹ eos
vſq̃ ad taffum et eos occidimus et ciuitatem incẽdimus. oĩa que
in ipſo erant ſpoliantes. Et vt eram in aquis cuzebabij qui a Jo-
bel veniebant ſuper nos in pꝛeliũ. cõtigimus eos: et eos q̃ a ſelon
cõpugnatoꝛes ipſoꝝ erãt ſpoliauimus et occidimus. Et non dedi
m⁹ eis egreſſum veniẽdi ad nos. Et amathir ſuperuenerũt nobis
quinto die accipere ciuitatẽ et adducentes inpſeuerãti pugna ve
nimus ad eos: qm̃ erat multudo potẽtes in eis: et occidimus eos
anteq̃ aſcenderẽt aſcẽſionẽ: Vt autẽ venimus ad ciuitatẽ eoꝝ mu
lieres eoꝝ voluebãt ſup nos lapides a vertice montis ĩ quo erat
ciuitas et latitantes ego et Symeon a poſterioꝛi appꝛehẽdimus
excelſa / ⁊ totã ciuitatẽ pdidimus et ſequenti die dictũ eſt ad nos
qm̃ ciuitates duoꝝ regũ in populo graui veniebãt ad nos ego igi
tur ⁊ dan fingẽtes nos amoꝛreos vt cõpugnatoꝛes venimus in ci
uitatem eoꝛum. Nocte aũt ꝓfunda veniẽtes ad additus ciuitatis
aperuimus aduenientibus fratribus nr̃is poꝛtas patẽter ⁊ omnes
eos et que eoꝝ erant pdidimus. Et depꝛedãtes tres muros eoꝝ
ꝓſtrauimus. Et in thana appꝛopinquauimus vbi erat omne refu
fugium bellancium regum. Tunc iniuriã paſſus iratus ſum et im-
petum feci in ipĩos ſuper verticẽ: et illi fundis iaciebant ſuper me

lapides et iaculabant arcubus: et niſi dan frater me⁹ cōpugnaſſet mihi: me interfeciſſent. Superuenimus igit irruētes in ipſos cū furore et oēs fugerūt. et tranſeuntes p aliā viā: depcabant patrē meū et fecit pacem cū eis. Et nō fecimus eis quidq̄ mali ſed fecimus eos ſub amicitia ſubiectos et reddidimus eis: omnē captiuitatē. Et edificaui ego thanna: et pater meus rambabel. Viginti annoꝝ erā qn̄ factū eſt bellū iſtud. Et erant chananei timētes me et fratres meos. Erant aūt mihi et pecora multa: et habebā principē paſtoꝝ yran odolamitē ad quē veniēs vidi barſa regē odollā et fecit nobis cōuiuiū et deprecās dat mihi filiā ſuā betſue in vxorem. Hec peperit mihi her et Onā et Sylon quoꝝ duos ſine filijs occidit dn̄s Sylon em̄ vixit et filij eius vos eſtis. ¶ Octodecim annis fecimus pacē pater noſter ⁊ nos cū fratre eius Eſau et filij ei⁹ nobiſcū Poſtq̄ venim⁹ nos ex meſopothamia a laban. Et impletis decē et octo annis in. xl. anno vite mee ſuperuenit nobis Eſau frater patris mei in populo graui et forti: et cecidit in arcu Jacob et lat⁹ eſt mortuus in mōte ſeir et vadēs ſup cirramna mortu⁹ eſt. Nos aūt pſecuti ſumus ſuper filios Eſau. Et erat aūt eis ciuitas et murus ferreus et porte eree et non potuimus itrare in eā et obſidentes cōcluſimus eos. Et vt non apparuerūt poſt dies. xx. videntibus eis adduxi ſcalam: et clipeū ſuper caput meū: et aſcēdi recipiens lapides ſcꝫ talenta tria. Et aſcendēs occidi vſq̄ ad quatuor potētes ex ipſis. Et die ſequenti intrantes Ruben et gad occiderunt alios ſexaginta. Tunc petunt nos ad pacē/ et ducti conſilio patris noſtri recepimus eos tributarios. Et erāt dātes nobis frumenti choros ducētos et olei beth quingētos. Vini menſuras mille quingētas vſq̄ quo deſcendimus in egiptū. Poſt hec filius meus her ducit thamar ex meſopothamia filiā arā. Erat aūt her pniciosus et dubitauit de thamar qm̄ nō erat ex terra chanaan et angelus dn̄i occidit eū tertia die in nocte ⁊ ipſe nō cognouit eā ſecūdū aſtuciā matris ſue. Et hic in malicia mortu⁹ eſt. Nō em̄ voluit habere filios ex ipſa. In dieb⁹ thalami dedi ei virū Annan: et iſte in malicia nō cognouit eā faciēs cū ea annū. Et qn̄ minatus ſum ei coiuit quidē cū ea: corruit vo ſemē in terrā ſecundū mandatū matris ſue. Et hic in malicia mortuus eſt. Volebam aūt et ſiloim dare ei: ſed vxor mea beſſue non pmiſit. Malignabatur em̄ ad thamar: qm̄ non erat ex filiabus chanaan ſicut ipa. Et ego ſciebā qm̄ pniciosum erat genus chanaan ſed cōſilium iuuētutis cecauit cor

C

meū: ⁊ vidēs eā vinū fundētē in / ebrietate vini deceptus ſum et cō
cidi ad eā: Ipſa me abſēte abijt: ⁊ accepit ſiloim vxorē ex terra cha
naā. Cognoſcēs vo qđ fecit maledixi ei in dolore anime mee ⁊ ipā
mortua eſt ī malicia filioꝝ ſuoꝝ. Poſt hos aūt ſermōes vidua exi
ſtēte thamar poſt duos ānos audiēs qm̄ aſcendo tondere oues: or
nata ornatu ſpōſalicio ſedit ꝯtra ciuitatē ad portā. Lex eī amorreoꝝ
ē nuptā ꝑſidere ī fornicatiōe ꝑ. vij. dies iuxta portā. Inebriatꝰ igit̄
ego in aq̄s thoreb. nō agnoui eā ꝑ vino ⁊ decepit me pulchritudo
ipſius ꝑ formā ornatus / ⁊ declinās ad ipam dicebā. Ingredior ad
te / ⁊ dixit mihi q̄d dabis. Et dedi ei virgā meā: ⁊ zonā ⁊ diadema
regni et cū coirē cū illa ꝯcepit. Ignorās aūt qđ fecit volui occide-
re eā / ipā aūt mittēs in abſcōdito arrabonas verecūdauit me / vo
cās vo eā audiui et in ſecreto ſermōes q̊s locutꝰ ſum: dormiēs cū
ea in ebrietate mea: et nō potui occidere eā / qm̄ a dn̄o erat dicebā
aūt. Ne forte ī doloſitate fecit ab illa accipiēs arrabonē. Sed neq̄
appropinq̄ui ei amplius vſq̄ ad mortē meā: qm̄ abhoīnationē feci
hac in omni iſrael. Et qui erant in ciuitate dicebant: non eſſe in ci
uitate deſpōſatā: qm̄ ex alio loco veniēs ad breue ſedebat in porta
et eſtimaui ꝙ nullꝰ cognouerit qm̄ intraui ad eā. Et poſt venimꝰ
in egiptū ad ioſeph ꝓpter famē. Quadraginta ſex annoꝝ erā et ſe-
ptuaginta tres ānos vixi illic. Et nunc q̄cūq̄ ego vobis mādo au
dite filij patrē veſtrū ⁊ cuſtodite oēs ſermones meos ad faciendū
oēs iuſtificatiōes dn̄i et ad obediēdū mādato dn̄i dei. Et nō ambu
letis poſt deſideria vr̄a neq̄ in cogitatioibꝰ ꝯſilioꝝ veſtroꝝ: in ſup-
bia cordis vr̄i: et nō glorificemini ī opibus fortitudinis iuuētutis
vr̄e. Qm̄ et hoc eſt ꝑnicioſum in oculis dn̄i. Quia em̄ et ego glori-
ficatꝰ ſum / qm̄ in bellis nō decepit me facies mulieris formoſe: Ex
probraui Ruben fratrē meū de bala vxore patris mei. Spūs zeli ⁊
fornicatiōis cōſtitit in me donec incidi in beſſue chananeā et ī tha
mar nuptā filijs meis: et dicebā ſocero meo. Cōſulā patrē meū: et
ita accipiā filiā tuā: et oſtendit mihi in nomine filie ſue auri multi-
tudinē infinitā. Erat em̄ rex. Et eā ornās in auro ⁊ margaritis. Fe
cit nobis vinū infundere ī cena in pulchritudine mulierū. Et vinū
ꝑuertit oculos meos ⁊ obſcurauit cor meū voluptas / ⁊ deſiderās
eā concidi; et tranſgreſſus ſum mādatū domini et mandatū patrū
meorum: ⁊ accepi eā in vxorem. Et ſecundū conſiliū cordis mei:
retribuit mihi dn̄s qm̄ nō letatus ſum in filijs eius. Et nunc filij
mei / nō ebriemini vino qm̄ vinum auertit intellectum a veritate ⁊

immittit iram deſiderij: et ducit in errorem oculos. Spiritus em̄ fornicatiõis vinũ vt miniſtrũ ad voluptates habet intellectus/qm̄ ꝛ duo hec auferunt potentiam hominis. Si em̄ aliquis bibat vinũ in ebrietatem in cogitationibus ſordibus conturbat intellectũ in fornicationem et corpus accendit in admixtionem. Et ſi adeſt deſiderij. cauſa opatur peccatum ꝛ non verecundatur. Tale eſt vinũ filij mei qm̄ ebrius nihil erubeſcit. Et ecce em̄ ꝛ me errare fecit vt nõ erubeſcerẽ multitudinẽ ĩ ciuitate: qm̄ in ocul' oĩm declinaui ad thamar et feci peccatũ magnũ et reuelaui velamẽ imũdicie bibẽs vinũ nõ verecũdatus ſum trãſgredi mãdatũ dei. Et accepi vxorẽ chananeã: ꝓpter qd̃ intellectũ opus habet q̃ bibit vinũ filij mei: et is eſt intellectus vini potatiõis vt vſquequo habet erbeſcẽtiã bibat. Si vero tranſeat terminũ hunc immittit intellectum: et facit ſpiritũ erroris: et facit ebriũ turpia loqui: et iniqua agere et nõ verecũdari: ſed ꝛ gloriari vilitatẽ exiſtimantẽ eſſe bonũ. Qui fornicatur et nudat/regno nõ egredit: ſeruus effectus fornicationũ: ſicut ego nudatus ſum. Dedi em̄ virgam meã hoc eſt firmamentũ mee tribus et zonam meam hoc eſt potenciã/ et diadema hoc eſt gloriam regni mei et penitens de hijs: vinum et carnes non aſſumpſi vſqꝫ ad ſenectutem et omnem leticiam neſciui. Et oſtendit mihi angelus dei quoniam vſqꝫ in ſeculum et regi et pauperi / mulieres dominabuntur. Et regis quidem tollunt gloriam: virilis autẽ potenciam: et pauperis paupertatis minimũ firmamentũ. Cuſtodite igitur filij mei terminum vini. Sunt enim in eo quatuor ſpiritus pernicioſi: concupiſcentie: inflãmationis: luxurie et turpis lucri. Si bibatis vinum in leticia cum timore dei erubeſcentes viuetis. Si autem bibatis non erubeſcentes et recedat dei timor iam efficitur ebrietas: et ſubintrat inuerecundia. Si vero neqꝫ omnino bibitis vt non peccetis in verbis contumelie et pugne et calumnie et preuaricationis mandatorum dei et pereatis non in tempore veſtro. Et miſteria dei et hominum alijs reuelat vinum: vt et ego mandata dei et miſteria Jacob patris mei reuelaui chananitidi Beſſue/quibus dixit deus non reuelare. Sed et belli et turbationis cauſa efficitur vinũ. Mando igitur vobis filij mei vt non diligatis argentum neqꝫ inſpiciatis in pulchritudinem mulierum: quoniam et propter argentũ et formoſitatẽ erraui in beſſue chananeã. Qm̄ noui ego ꝙ ꝓpter duo hec eritis genꝰ meũ in

Nota

malicia quoniā et ſapiētes viros filioꝝ meoꝝ alienabunt et regnū
Jude minorari facient quod dedit mihi dn̄s in obedientia patris.
Nunꝗꝫ em̄ contriſtaui verbū patris mei Jacob: qm̄ omnia quecū
ꝗꝫ dixit faciebā. Abrahā pater patris mei benedixit me vt pugna-
rem in Jſrael. Et Jſaac inſuper benedixit me ſimiliter ſic. Et ego
noui qm̄ ex me ſtabit regnū et legi in libris enoch iuſti ꝙ mala fa-
cietis in extremis diebus Cuſtodimini igitur filij mei a fornicatio
ne et auaricia Audite Judā patrē vr̄m qm̄ iſta ſepant a lege dei / et
cecant conſiliū anime et ſuperbiā edocent: et non dimittunt virū
miſereri proximo ſuo: priuant animā ipſius a bonitate oīm: et cō-
tinent ipſum in laboribus et doloribus: et ſeparāt ſomnū ab eo et
cōſumunt carnes ipſius et ſacrificia dei impediunt: et benedictio-
nes non memorant: et prophete loquēti nō obediūt et verbo pie-
tatis offēdunt. Due em̄ paſſiones iſte cōtrarie ſunt mandatis dei
Seruiēs hijs / deo obedire nō poteſt qm̄ cecauerūt animā eius et
in die ſicut in nocte ambulat. Filij mei auaricia ad ydola ducit qm̄
in errore per argentum non exiſtentes deos nominat: et facit ha-
bētem eā in alienacionē incidere: ꝓpter argentū ego ꝑdidi filios
meos: et niſi eſſet penitentia carnis mee et humilitas anime mee
et orationes patris mei iacob: ſine liberis morerer. Sed deus pa
trū meoꝝ miſerator ⁊ miſericors cognouit qm̄ ī ignorātiā feci Ce
cauit em̄ me ꝑnceps erroris et ignoraui vt homo: et ſicut caro in
peccatis corruptus. Et cognoſcebā meā ipſius infirmitatē exiſti-
mās me ī expugnabilē eſſe. Cognoſcite igit̄ filij mei qm̄ duo ſpūs
vacant homi. Spiritus veritatis et ſpiritus erroris et medius eſt
ſpūs intellectus mētis cuius eſt ꝗ̄ inclinare: et que ſunt veritatis
et ꝗ̄ ſunt erroris ſcripta ſunt ſuꝑ pectus hominis: et vnūqdꝗꝫ eoꝝ
cognoſcit deus et non eſt tēpus in quo poterunt latere hoīm oīa
opera: qm̄ in pectore oſſiū ipſum inſcriptū eſt corā dn̄o. Et ſpiritꝰ
veritatis teſtimoniū ꝓhibet de oībus et accuſat oīa et aduſtꝰ eſt ꝗ
peccat ex ꝓprio corde et leuare faciē nō pōt ad iudicē. Et nunc filij
diligite leui vt ꝑmaneatis ⁊ nō efferamini ſuꝑ ipm̄ vt nō diſperea
tis. Mihi em̄ dedit dn̄s regnū et illi ſacerdociū: et ſubiecit regnū
ſacerdocio leui datū eſt ſacerdociū ⁊ iude regnū ſed ſubiecit deus
regnū ſacerdocio. Mihi dedit ꝗ̄ in terra: illi ꝗ ſunt in celis / vt ſuꝑ
eminet celū terre: ita ſupeminet dei ſacerdocium regno qđ eſt in
terra. Etem̄ ipm̄ ſupra te elegit dn̄s appropinquare ſibi et cōme-
dere menſam ipſius et primicias filioꝝ iſrael. Et eris eis vt mare.

Q̃admodū em̄ ĩ mari iuſti et iniuſti ꝑiclitanť hȳ q̄dē captiuati: hȳ
v̄o ditati. Ita et in te omne genus hoīm hȳ q̄dē ꝑiclitanť captiua
ti Hij v̄o ditanť rapiētes q̄m regnātes erūt ſicut cete degluciētes
hoīes velut piſces. Filias ⁊ filios liberos in ſeruitutē redigēt. Do
mos agros greges pecunias rapiēt et multoꝝ carnibus iniuſte coꝛ
uos et ibices ſaturabūt: et ꝓficient in malū in auaricia exaltati. Et
erūt vt ꝓcelle pſeudo ꝓphete ⁊ oēs iuſtos ꝑſequenť. Inducet aūt
eis dn̄s diuiſiōes adiuicē ⁊ bella ꝯtinua erūt ĩ iſrael ⁊ ĩ alienigenis
cōſūmabiť regnū meū vſq; q̄ veniat ſalutare iſrael vſq; ad aduētū
dei iuſticie vt q̄eſcat iacob in pace ⁊ oēs gētes et ip̄e cuſtodiet po
teſtatē regni mei vſq; in ſeculū Iuramēto em̄ iurauit mihi dn̄s nō
deficere regnū meū et ſeminis mei oībus dieb⁹ vſq; in ſeculū mul-
ta aūt triſticia mihi eſt filij mei ꝓpter impudicicias ⁊ ſoꝛtilegia et
ydolatrias q̄s facietis in regnū phitoniſſas ſequētes diuinationi
bus ⁊ demōibus erroꝛis / filias vr̄as cātatrices et publicas facietꝭ
et inmiſcebimini abhoīatiōibus genciū ꝓ q̄bus ducet dn̄s ſuper
vos famē et peſtilēciā moꝛtē et gladiū vlciſcētē obſidionē et canes
in dilaniacionē inimicoꝝ et amicoꝝ o ꝓpbꝛia: ꝑditionē ⁊ doloꝛē ocu
loꝝ pueroꝝ occiſionē ⁊ vxoꝝ ablationē poſſeſſionū rapinā tēpli dei
incēdiū: terre deſolationē vr̄i ipſoꝝ ſeruitutē ingētib⁹ / et abſcidēt ex
vobis in eunuchos vxoꝛib⁹ ſuis. Vt et ſi reuertamini ad deū in hu-
militate coꝛdis penitētes et ambulātes in oībus mādatis dei viſi
tabit vos dn̄s in miſericoꝛdia ⁊ in dilectiōe a captiuitate inimicoꝝ
veſtroꝝ. Et poſt hec oꝛieť vobis aſtrū ex iacob in pace et exurget ꝓphetia
homo ex ſemīe meo vt ſol iuſticie ambulās cū filijs hoīm in māſue de ſtella
tudine ⁊ iuſticia ⁊ omne peccatū nō ĩuenieť in eo ⁊ apienť ſup ip̄m domini
celi ad effundēdū ſp̄us bn̄dictionē p̄ris ſancti. Et ipſe effundet ſpi
ritū gracie ſup vos et eritis ei in filios in veritate et ambulabitis
in p̄ceptis illi⁹ p̄mis et vltimis. Hic eſt germē dei altiſſimi et hic
eſt fons in vitā oīs carnis. Tūc refulgebit ſceptrū regni mei et a
radice vr̄a naſceť vas plantaciōis ⁊ in eo aſcēdet virga iuſticie gē
tib⁹ iudicare et ſaluare oēs ĩuocātes dn̄m. Et poſt h̄ reſurget abꝛa
hā Yſaac ⁊ Jacob ĩ vitā: et ego ⁊ fratres mei p̄ncipes / ſceptrū no ꝓphetia
ſtrū in iſrael erimus: leui pꝛimus Secūdus ego. Tertius Joſeph de reſur-
Quartus Benyamin. Quintus Symeon. Sext⁹ Yſachar. Et ita rectione
deinceps oēs. Et dn̄s bn̄dixit leui. Angel⁹ faciei mee / v̄tutes gl'e moꝛtuoꝝ
Symeō. Celū Rubē. Yſachar terra / mare zabulon: mōtes Joſeph
Tabernaculū benyamin: luminaria dan. Delicie neptali. Sol gad

ꝓphetia de martiribus

Dlius aſer. Et erit vnus populus dñi et lingua vna. Et non erit
ampli⁹ ſpũs erroris beliar qm̃ mittet̃ in ignẽ in ſeculũ. Et q̇ in tri-
ſticia mortui ſunt/reſurgent in gaudio: et qui in paupertate ꝓpter
dñm ditabunt̃. Et q̇ in opia: ſaturabunt̃: et q̇ in infirmitate: fortifi
cabunt̃: et q̇ ꝓpter dñm mortui ſunt euigilabũt in vita: et cerui Ja-
cob currẽt in exultatione ⁊ aquile iſrael: volabũt in gaudio. Impij
ṽo triſtabunt̃ et peccatores lugebunt et oẽs populi glorificabunt
in ſecula dñm cuſtodite igit̃ filij mei omnem legẽ dñi. Qm̃ eſt ſpes
oĩbus dirigẽtibus viã eius. et dixit ad eos. Centũ decẽ et nouẽ an
noꝝ ego morior hodie in oculis vr̃is. Nullus me ſepeliat in p̃cio
ſa veſte vł ventrẽ meũ recindat: qm̃ hoc facturi ſunt regnãtes. Et
reducite me in Ebron vobiſcũ. Et hec dicens obdormiuit Judas
Et fecerunt filij eius ſecundũ oĩa que mãdauit. Et ſepelierunt eũ
in Ebron cũ patribus ſuis.

Teſtamẽtũ Yſarchar de gula. v.

TRanſſcriptum verboꝝ Yſachar vocãs filios ſuos dixit eis.
Audite filij Yſachar patrẽ vr̃m. Auribus ꝑcipite verba dile
cti a dño Ego ſum natus quintus filius Jacob in mercede mãdra
gorarũ Rubẽ em̃ attulit mãdragoras ex agro et ꝓobuiãs rachel.
accepit eas. Fleuit aũt Ruben et in voce ipſius exiuit Lya mater
mea. Mãdragore aũt erãt mala odorifera q̃ facit terra arã in ex-
celſo ſub valle aquarũ. Dixit aũt Rachel. Nõ dabo hoc tibi: qm̃
erunt mihi ꝓ filijs/erant aũt mala duo. Et dixit Lya. Sufficiat ti-
bi qm̃ accepiſti virũ virginitatis mee. Nũ et h̔ accipies: illa ṽo di
xit. Ecce ſit Jacob tibi nocte hac ꝓ mãdragoris filij tui. Dixit aũt
Lya ad eã. Nõ iactes ⁊ nõ glorieris me⁹ em̃ eſt Jacob ⁊ ego vxor
iuuẽtutis eius Rachel vero dixit: quid igit̃: quoniã mihi primo
copulatus eſt et ꝓpter me ſeruiuit patri noſtro: annis quatuorde-
cim. Quid tibi faciã qm̃ multiplicatus eſt dolus et aſtucia hoĩm: et
dolus ꝓcedit in terra. Si aũt nõ: non vtiq; eſſes vidẽs tu faciẽ Ja
cob. Nõ em̃ ipſius tu es vxor: ſed in dolo ꝓ me inducta es. Et ſe-
duxit me pater meus: et tranſferẽs me nocte illa nõ dimiſit me vi-
dere. Qm̃ ſi fuiſſẽ illic nõ factũ fuiſſet hoc. Et dixit rachel. Accipe
vnã mandragorã/et ꝓ vna in mercede do tibi eũ in vna nocte. Et
cognouit Jacob. Lyam ⁊ cõcipiẽs me peperit ⁊ ꝓpter mercedẽ vo
catus ſum Yſachar. Tunc apparuit Jacob angelus dñi dicẽs: qm̃
duos filios Rachel pariet qm̃ reſpuit coitũ viri/⁊ elegit cõtinen-
tiã et niſi lya mater mea ꝓ coitu reddidiſſet duo mala: octo filios

ꝑitura fuiſſet: ꝓpter hoc ſex pepit. Duos vͦ Rachel: qm̄ in man-
dragoris viſitauit eā deus. Sciuit em̄ ꝙ ꝓpter filios voluit coire
cū Jacob et nō ꝓpter deſideriū voluptatis: Appones em̄ ⁊ in cra
ſtino reddidit Jacob vt acciperet et aliā mādragorā: ꝓpter hoc in
mandragoris exaudiuit dn̄s Rachel: qm̄ et deſiderās eas / nō cō-
medit: ſed repoſuit eas in domo dn̄i: offerēs ſacerdoti altiſſimi qui
erat in tp̄e illo. Qn̄ igit̄ factus ſum vir: filij mei / ambulaui in recti-
tudine cordis mei. Et ſactus ſum agricola patrum meoꝝ et fratrū
meoꝝ et attuli fructus ex agris ſecundū tēpus eoꝝ. Et benedixit
me pater meus videns qm̄: in ſimplicitate ambularē et nō erā per
ſcrutator in oībus actibus meis; neqꝫ ꝑniciosus aut inuidens ꝓxi
mo: nō oblocut⁹ ſum alicui / neqꝫ vituꝑaui vitā hominis: ambulās
in ſimplicitate oculoꝝ: ꝓpter hoc triginta annoꝝ accepi mihi met
vxorē / qm̄ labor deuorauerat fortitudinē meā. Et illecebroſus nūqꝫ
intelligebā voluptatē mulieris: ſed ꝑ laborē ſomnus meus circū-
dedit me. Et ſemper gauiſus eſt pater meus in ſimplicitate mea.
Si qd em̄ laborabā: omnē fructum ⁊ omne primū germen. primū ꝑ
ſacerdotē dn̄o offerebā. Deinde patri meo: et tūc mihi. Et dn̄s du
plicauit bona in manibus meis. Sciuit aūt et Jacob qm̄ de⁹ coopa
tur ſimplicitati mee. Omni em̄ pauꝑi et omni tribulato tribuebā:
terre bona in ſimplicitate: cordis. Et nūc. Audite me filij et ābula
te in ſimplicitate cordis; qm̄ noui in ipſa omnē beneplacenciā dn̄i.
Sīplex aurū nō cōcupiſcit / ꝓximū nō inuadit. Cibos varios nō ap
petit. Veſtē diuerſā nō vult. Tēpora lōga nō ſubſcribit viuere ſed
ſolū recipit volūtatē dei: et ſp̄us erroꝝ nil poſſūt aduerſus eū. Nō
em̄ nouit recipere pulchritudinē mulieris vt non in auerſione co-
inquinet mentem ſuā. Nō zelus in ꝯſilijs eius ſuperueniet. Nō in
uidia liquefacit aīam ei⁹. Neqꝫ lucrū in auaricia excogitat. Ambu
lat em̄ ī rectitudine vite: ⁊ oīa videt ī ſimplicitate: nō recipiēs ocu
lis ꝑniciositates ab errore mundi vt non videat peruerſe aliquod
mandatoꝝ dei. Cuſtodite igitur legem dei filij mei ⁊ ſimplicita-
tem poſſidete. Et in innocentia ambulate non circumſcrutan-
tes mandata domini: et proximi actiones. Sed diligite deū et pro
ximum. pauperis: et infirmi miſeremini Supponite dorſum ve-
ſtrum in agriculturam: et operamini in operibus terre ſecundum
vnamqꝫqꝫ agriculturam dona cum graciarū actione domino offe
rētes: qm̄ in ꝑmis germinib⁹ fructuū terre / bn̄dixit dn̄s ſcd̄m qd̄
bn̄dixit oēs ſanctos ab abel vſqꝫ nūc. Nō em̄ dat̄ tibi alia pars qꝫ

pinguedinis terre cuius in doloꝛibus ſunt fructꝰ. Qm̄ pr̄ nr̄ iacob
in bn̄dictiōibꝰ terre et ꝓmiciaꝝ fructuū bn̄dixit me. Et leui et Ju
das gloꝛificati ſunt a dn̄o i filijs Jacob etem̄ dn̄s hereditauit in il
lis et huic qdē dedit ſacerdociū. Huic vͦo regnū. Eis igiꝶ obedite
et in ſimplicitate patris vr̄i ambulate. Qm̄ gad datū eſt ꝑdere tē-
ptatiōes ſuꝑuenietes iſrael. Noui filij mei: qm̄ in extremis tēpoꝛi
bus derelinquent filij vr̄i ſimplicitatē et adherebūt auaricie/et di
mittētes inocētiā appꝛopinq̄būt malignitati: et derelinquētes mā
data dei adherebūt beliar: et dimittētes agriculturā ſequēꝶ ꝑnicio
ſa ꝯſilia ſua et diſꝑgenꝶ in gētibus: et ſeruiēt inimicis ſuis. Et vos
igiꝶ dicite h̄ filijs vr̄is: vt ſi peccēt: velociter reuertanꝶ ad dn̄m: qm̄
miſericoꝛs eſt: ⁊ eripiet eos vt reuertanꝶ in terrā ſuā. Cētū viginti
duoꝝ annoꝝ ſum ego: et nō ꝯgnoui ſuꝑ me peccatū in moꝛtē. ꝑter
vxoꝛē meā nō ꝯgnoui aliā. Nō foꝛnicatus ſū i elatiōe oculoꝝ meo
rū. Vinū i ebꝛietate nō bibi. Omne deſiderabile ꝓximi nō deſidera
ui. Dolus nō factꝰ eſt i coꝛde meo mēdaciū nō aſcēdit ꝑ labia mea
omni hoī ꝯtriſtato ꝯgemui: et pauꝑi dedi panē meū nō cōmedi ſolꝰ
terminū nō ſolui. Pietatē feci in oībus diebus meis et veritatem:
Dn̄m dilexi in tota foꝛtitudine mea: diſſolui. i. fregi. Similiter et
omnē hominē dilexi vt filios meos: hec et vos faciatꝫ filij mei. Et
oīs ſpūs beliar fugiet a vobis. Et oīs actio ꝑnicioſoꝝ hoīm non
dn̄abiꝶ vobis. Et omnē agreſtē ferā ſeruituti ſubicietꝫ: habētes vo
biſcū deū celi: ambulātes cū hoībus in ſimplicitate coꝛdis et man
dauit eis vt reducāt eū in ebꝛon ⁊ illic eū ſepeliāt i ſpelūca cū pꝛi-
bus ſuis. Et extēdit pedes ſuos et moꝛtuꝰ eſt. Suꝑ filios lie quin
tus in ſenectute bona omne mēbꝛū habēs ſanū: et potēs doꝛmiuit
ſompnū ſeculare. ¶ Teſtamētū zabulon de miſeratiōe et mīa. vj.

Tranſcriptū zabulon qd̄ diſpoſuit filijs ſuis cēteſimo decimo
et q̄rto anno vite ſue. Poſt triginta duos annos moꝛtis Jo-
ſeph et dixit eis. Audite me filij Zabulon. Attēdite verbis patris
veſtri: ego ſum zabulon dacō bona: genitoꝛibus meis: cū em̄ geni
tus eſſem auctus eſt pr̄ meus valde. Et greges ⁊ armēta eius: qm̄
i varijs virgis habuit ſoꝛtē: Nō cognoui filij mei qm̄ peccaui i die
bꝰ meis extra mētē neqꝫ recoꝛdoꝛ qm̄ iniqtatē feci ꝑter ignoꝛātiā
quā feci i Joſeph: qm̄ celaui cū fratribꝰ meis nō dicere pꝛi meo qd̄
factū erat. Et fleui multū i abſcōdito. Timui em̄ fr̄es meos qm̄ cō
poſuerūt oēs ſimul. Si qs reuelaret miſteriū occidi eū gladio. Tn̄
qm̄ volebāt occidere eū: multa teſtificatus ſum eis cū lacrimis: vt

non facerent iniquitatē hanc. Venerunt em̄ Symeon ⁊ gad ſuper
Joſeph vt occiderant eum. Et cadens ſuper faciem Joſeph dixit
eis / miſeremini mei fratres mei: miſeremini, viſcerum Jacob pa-
tris veſtri. Non inducatis ſuper me manus veſtras vt effundatis
ſanguinem innocētē: quoniam non peccaui in vos. Si vero ⁊ pec
caui in diſciplina erudite me. Manū aūt veſtrā nō inferatis pro-
pter Jacob patrē veſtrū. Vt aūt dixit verba hec: in miſerationem
veni ego et incepi flere: et epata mea reſoluta ſunt in me et om-
nis ſubſiſtentia viſcerū meoꝝ laxata eſt ſup animā meā fleuit aūt
et Joſeph et ego cū ipſo et intremuit cor meū: et iuncture corpis
mei expauerūt: et nō potui ſtare: et videns me flentē cū eo ⁊ illos
ſupuenientes ad occidēdū eū refugit retro me deprecās eos. Exur
gens aūt Ruben dixit Fratres nō occidamꝰ eū: ſed ꝓiciamus eū
in vnū lacuū ſiccorū hoꝝ quos foderūt patres noſtri: ⁊ nō inuene
runt aquā ꝓpter hoc em̄ ꝓhibuit deus aſcēdere aquā in eis vt fie-
ret ꝓtectio. Joſeph. Et fecit dn̄s ita vſquequo vēdiderūt eū iſma
helitis. Etem̄ precio Joſeph filij ego non cōmunicaui. Sed Sy-
meon et gad et alij ſex fratres noſtri accipiētes p̄ciū Joſeph: eme
rūt calciamēta ſibipſis ⁊ vxorib9 ſuis ⁊ filijs dicētes. Nō cōmeda
mus illud qm̄ p̄ciū ſanguinis eſt fr̄is noſtri hoc. Sed cōculcatiōe
cōculcemus illud ꝓ eo quod dixit ſe regnaturū ſup nos / ⁊ videa-
m9 qd erūt ſomnia ſua ꝓpter hoc in ſcriptura legis enoch ſcriptū
eſt non volenti ſuſcitare ſemen fratri ſuo ſolui calciamētū. Joſeph
Etem̄ veniētes in egypto: ſoluti ſunt a pueris Joſeph ante portā /
et ita adorauerūt Joſeph ſecundū typū Pharaonis. Non ſolū aūt
adorauerūt eū: ſed et cōſputi ſunt cōfeſtim cadētes corā eo et ſic
confuſi ſunt corā egiptijs. Poſt hoc em̄ audierūt egiptij oīa mala
que fecimus Joſeph. Poſt hoc poſuerunt vt cōmederēt illi. Ego
em̄ per duos dies et duas noctes non guſtaui cibū miſeratus Jo-
ſeph / et Judas nō cōmedit cū eis. Intēdebat aūt in lacū qm̄ time
bat ne reſiliētes Symeon ⁊ gad interficerent eū. Et videntes me
non commedentem poſuerunt me cuſtodire ipſum quouſq3 ven-
ditus eſt. Fecit autem in lacu tres dies ⁊ tres noctes: et ita vendi
tus eſt incibatus. Et audiēs Ruben ꝙ vēditus eſt abſente eo cir
cūſciſſus plorabat dicēs. Quō videbo faciē Jacob patris mei. Et
accipiēs argentū cucurrit ad mercatores et neminē inuenit. Di-
mittētes em̄ viā magnā ambulauerūt ꝑ aſpos ſinus in velocitate.
Et non cōmedit Ruben panē in die illa. Accedēs igit̄ dan dixit ei

Ne ſi eas necꝫ triſteris: inueni em̄ qđ dicemꝰ pr̄i nr̄o iacob. Occi-
demus hircū caprarū ⁊ intingemꝰ tunicā Joſeph et dicemꝰ cogno
ſce ſi tunica filij tui eſt iſta. Tunica em̄ pr̄is nr̄i exuerūt joſeph cū
vēdituri erāt eū. Et induerūt eū veſtimentū vetus ſerui. Tunicā
v̊o habuit Symeon et noluit dare eā volēs gladio ſuo diſcindere
eā iratꝰ qm̄ vixit et nō occidit eū. Exurgētes aūt aduerſus eū oēs
ſimul diximꝰ: qm̄ ſi nō des alias dicemꝰ: qm̄ tu ſolus feciſti hoc ma
lū in jſrael. Et ita dedit eā. Et fecerunt ſicut dixit dan. Et nunc filij
mei annūtio vobis cuſtodire mādata dn̄i: ⁊ facere miſericordiā in
ꝓximum et viſcera mīe ad oēs habere. Nō ſolū ad hoīes ſed ad
irrationalia: ꝓpter hoc em̄ bn̄dixit me dn̄s: et oībus fratribꝰ meis
egrotātibus: ego ſine egritudine ꝑtranſiui. Nouit em̄ deus vniuſ-
cuiuſcꝫ electionē. Habete igiꝶ miam in viſceribus vr̄is filij mei:
qm̄ ſicut aliquis faciet ꝓximo ſuo ita ⁊ dn̄s faciet ei. Etem̄ filij fra
trū meoꝝ egrotabāt: moriebanꝶ: ꝓpter joſeph qm̄ nō fecerūt miſe
ricordiā in viſceribus ſuis. Filij aūt mei ſine egritudine cuſtoditi
ſunt ſicut nouiſtis. Et qn̄ erā in chanaan: in littore venatꝰ ſum ve-
natiōe piſciū jacob patri meo ⁊ multis ſuffocatis in mari ego ille-
ſus ꝑmāli. Primꝰ ego feci ſchaphā in mari nauigare: qm̄ deꝰ dedit
mihi intellectū et ſapiētiā in ip̄a. Et dimiſi lignū retro ip̄am: ⁊ lin-
theamē extēdi in recto ligno medio: et in ip̄a ꝑambulās littora: pa-
ſcebā piſces domui pr̄is mei vſcꝫq̊ venimꝰ in egiptū: et ex venatio
ne mea oī homini ꝑegrino miſeratꝰ dabā. Si v̊o erat ꝑegrinꝰ vel
egrotās vel ſenex: coquēs piſces et faciēs hoc bn̄ ſecūdū vniuſcu
iuſcꝫ opus afferebā oībus colligens ⁊ cōpatiēs / ꝓpter hoc et dn̄s
multū piſcē fecit me venari in mari. Qui em̄ tribuit ꝓximo accipit
mltiplicata a dn̄o Quīcꝫ annis piſcatus ſum oī hoī quē videbā tri
buēs: et oī domui pr̄is mei ſufficiēter. Jn autūno piſcabar in hye-
me aūt paſcebā gregē cū fratribus meis. Nūc annūtiabo vobis q̄
feci. Videbā tribulatū in medietate hyemis et miſeratus ſuꝑ ip̄m
furatus veſtimētū ex domo mea abſcōdite dedi tribulato. Et vos
igiꝶ filij mei ex hijs q̄ tribuit vobis deꝰ indifferēter oībus miſerē
tes miſericordiā facite et tribuite omni hoī in bono corde. Si v̊o
nō habetis ad tēpus dare indigēti cōpatiamini in viſceribus miſe
ricordie. Noui qm̄ manꝰ mea nō inuenit ad horā tribuere idigēti ⁊
ampliꝰ ſeptē ſtadijs ambulās cū ip̄o flebā: et viſcera mea v̊ſa ſunt
ſuꝑ ip̄m in cōpaſſionē. Et vos igiꝶ filij mei habete viſcera mīe ad-
verſus omnē hominē in miſericordia vt et deus in vos ꝓpiciꝰ mi-

ſereat vobis. Qm̄ et i extremis dieb⁹ deus mittit miam ſuā in terrā
et vbi iuenerit viſcera mie in ipo habitabit. Quātū em̄ homo mi-
ſeret in primū tātū deus ipm. Qn̄ em̄ deſcēdim⁹ in egiptū Joſeph
non recordat⁹ eſt mali in nos. Me ṽo vidēs miſert⁹ eſt In quē in
ſpitiētes et nos imemores maloꝝ effitiamini filij mei ꝛ diligite in
uicē ꝛ nō cogitetis vnuſqſqꝫ maliciā fr̄is ſui: qm̄ hoc diuidit vnita-
tē/ ꝛ omnē ꝯſanguinitatē diſꝑgit/ et aiā ꝑturbat Memor em̄ ma
li viſcera miſericordie nō hꝫ. Attēdite aq̄s qm̄ cū inſimul mouent:
lapides: ligna: arenā diſtrahūt. Si ṽo in multas diuidant/ terra ex
terminat eas et fiūt neglecte et vos ſi diuidamini eritis ita. Nec
ſcindamini ī duo capita qꝛ omne qđ faciet de⁹ caput vnū hꝫ. Dedit
duos humeros: man⁹: pedes ſed oia mēbra vni capiti obediūt: no
ui in ſcriptura pr̄m meoꝝ: qm̄ in vltimis dieb⁹ recedetis a dn̄o et
diuiſi eritis in iſrael: et duos reges ſeq̄mini ꝛ omnē abhominatio
nē facietis/ ꝛ omne ydolū adorabit: et captiuabūt vos inimici vr̄i
et ſedebitis in natiōibus in oībus infirmitatib⁹ ꝛ tribulationibus
et doloribus aīe: et poſt hoc recordabimini dn̄i et penitebitis ꝛ cō
uertet vos qm̄ miſerator eſt et miſericors nō excogitās maliciā fi
lijs hoīm: qm̄ caro ſunt ꝛ ſpūs erroris ſeducūt eos in oībus actib⁹
ſuis. Et poſt hec oriet vobis ipſe deus lumē iuſticie ꝛ ſanitas ꝛ mi
ſericordia in pennis ei⁹ Ipe redimet omnē captiuitatē filioꝝ hoīm pphet[ia]
a beliar / et oīs ſpūs erroris cōculcabit et couertet oēs gentes in
emulationē ei⁹ ꝛ videbitis deū i forma hoīs: qm̄ iā elegerit de⁹ irl'm
nomē deus ei. Et rurſus in malicia ſermonū vr̄oꝝ ad iracūdiā ꝓuo
cabitis eū: et abiecti eritis vſqꝫ ad tēpus cōſūmationis. Et nūc fi-
lij mei nō cōtriſtemini qm̄ morior ego. Neqꝫ cōcidatis: qm̄ relinq
vos: reſurgā em̄ rurſum ī medio vr̄i velut dux ī medio filioꝝ ſuoꝝ.
Et letabor ī medio trib⁹ mee q̊tq̊t cuſtodierūt legē dn̄i et mādata
zabulon pr̄is eoꝝ. Sup ipios ṽo inducet deus ignē eternū ꝛ ꝑdet
eos vſqꝫ in generatiōes. Ego ī requiē meā recurro ſicut pr̄es mei.
Vos aūt timete dn̄m deū vr̄m in oī fortitudine oīb⁹ dieb⁹ vite vr̄e.
Et h̄ dicēs dormiuit ſomno bono. Et poſuerūt eū filij ſui in theca
Poſtea aūt reducētes eū in Ebron ſepelierunt cū patribus ſuis.

¶ Teſtamentum dan de Ira et mendacio. vij.

TRāſſcriptū verboꝝ dan q̄ dixit filijs ſuis ī vltimis dieb⁹ ſuis
cxxv. āno vite ſue. Vocās tribū ſuā dixit. Audite filij dan ſer
mōes meos: Attēdite ṽbis oris pr̄is vr̄i ꝓbaui: in corde meo: ꝛ in
omni vita mea: qm̄ bonū eſt et deo bn̄placēs veritas cū iuſta actio
ne. Et qm̄ ꝑniciosū eſt mendaciū et ira: qm̄ omnē maliciā hominē

edocet. Cōfiteor hodie vobis filij mei: qm̄ in corde meo letatꝰ ſum
de morte Joſeph viri veritatis et boni. Et gaudebā in vēditione
Joſeph qm̄ ſuꝑ nos pr̄ eū diligebat. Spūs em̄ zeli et elationis di
xit mihi. Et tu es filius eius. Et vnus ſpirituū beliar cooꝑabat̄ mi
hi dicēs. Accipe gladiū hunc et in eo occide Joſeph et diliget te
pater tuus mortuo eo. Hic eſt ſpiritus ire ſuadens mihi vt ſicut
perdalis deuorat hedum: ita deuorarē Joſeph. Sed deus Jacob
ꝓphetia patris nr̄i nō immiſit eū in manus meas vt inuenirē eū ſolū / neqꝫ
pꝯmiſit iniquitatē facere ne ſoluant̄ duo ceptra in iſrael. Et nūc fi
lij mei ego morior. Et in veritate dico vobis: qm̄ ſi nō cuſtodiatis
voſmetipſos a ſpiritu mēdacij ⁊ ire: et non diligatis veritatē ⁊ lon
ganimitatē diſperibitis. Cecitas eſt in ira filij mei: et nō eſt aliqs
iracūdus vidēs faciē in veritate. Qm̄ et ſi pater et ſi mater eſt / vt
hoſtibus attēdit eis. Si ſit frater nō nouit. Si ꝓpheta dn̄i nō obe-
dit. Si iuſtus nō aſpicit. Amicū non cognoſcit. Circūponit em̄ ei
ſpiritus ire retia erroris et cecat naturales oculos eius: Per mē
daciū obtenebrat mentē eius. Et ꝓpriā viſionē tribuit ei. Jn q̊ aūt
circūponit oculos eiꝰ Jn odio cordis Et dat ei cor ꝓpriū aduerſus
fr̄em ī inuidiā Pernicioſa eſt ira filij mei: etem̄ ipi aīe: ipa fit aīa: ⁊
corpus qdē iracūdi ꝓpriū ſibi facit. Aīe aūt dn̄atur. Et tribuit cor
pori potenciā vt faciat omnē iniqtatē. Et cū iā oꝑata fuerit aīa iu
ſtificat qd̄ oꝑatū eſt / qꝛ nō videt: ꝓpter hoc q̇ iratꝰ eſt: ſi qdē ſit po
tens: triplicē habet potētiā in ira. Vnā quidē ꝑ potēciā et adiuto-
riū miniſtrantiū. Secundā aūt ꝑ diuicias ꝑſuadēs et vincēs ī iniu
ſticia. Tertiā naturalē habēs corꝑis ⁊ ꝑ ſe ipm oꝑans malū. Si
aūt debilis ſit q̇ iraſcit̄ duplā habet poteſtatē: potētiā pꝛimā que eſt
nature Adiuuat em̄ ira ſemꝑ iniqtatē. Hic ſpūs ſemꝑ cū mēdacio
facit actus eius. Quaꝓpter intelligite potētiā ire qm̄ vana eſt. Jn
ſermōe eī exacerbat: a dextris ſathane ābulat vt ī credulitate ⁊ mē
dacio fiant actus eius. Quaꝓpter intelligite potētiā ire qm̄ vana
eſt. Jn ſermōe em̄ exacerbat primū. Deinde in oꝑibus fortificat ſti
mulatū: et in iacturis amaris cōturbat cōſiliū eius / ⁊ ita exſuſcitat
in ira magna animū eius. Qn̄ igit̄ loquit̄ aliqs aduerſum vos nec
mouemini in irā. Et ſi qs laudat vos vt bonos nō eleuemini: neqꝫ
trāſmutemini: neqꝫ in delectationē: neqꝫ ī vultū. Primū delectat au
ditū: et ita exacuit mētē intelligere qd̄ improperatū eſt: et tūc ira-
tus exiſtimat iuſte iraſci. Si iactura. Si ꝑdicione aliq̄ cadatis filij
mei nō tumultuemini: qm̄ hoc ſpūs ꝯcupiſcere facit qd̄ ꝑditū eſt.

vt iraſcat p deſideriū. Si aūt iacturā pacieini volūtarie nō ɔtriſte
mini/triſticiaem̄ ſuſcitat irā:cū mēdacio:eſt aut malū:duplicē hn̄s
faciē. Ira cū mēdacio/ꝛ colloqunt: ad īuicē vt ɔturbēt ɔſiliū. Tur
bata aūt aīa ɔtinuo recedit dn̄s ab ipſa:et dn̄at ei beliar. Cuſtodi
te igit filij mei mādata dn̄i. Et legē eius ſeruate. Recedite aūt et
odite mēdaciū vt dn̄s habitet in vobis. Et fugiat vobis heliar ve
ritatē loquimini:vnuſquiſqꝫ ad ꝓximū ſuū:et nō incidatis in volū
tatē tribulatiōis et turbatiōis. Sed erit ī pace hn̄tes deū pacis:
ꝛ nō ꝑualebit aduerſum vos bellū. Diligite dn̄m in omni vita vr̄a ꝓphecia
et vos met ad inuicē:et veraci corde. Noui em̄ qm̄ in vltimis die
bus recedetis a dn̄o et offendetis leui. Et jude reſiſtetis. Sed nō
poteritis ad eos. Angelus em̄ dn̄i ducit vtroſqꝫ qm̄ in ipſis ſtabit
iſrael. Et cū recedetis a dn̄o in omni malicia ambulabitis faciētes
abhominationes gēciū exeūtes in mulieribus iniquoꝝ et in omni
malicia ſpirituū erroris opanciū in vobis. Legi em̄ ī libro Enoch
iuſti/princeps vr̄ eſt ſathanas Et qm̄ om̄s ſpūs fornicationū ꝛ ſu
pbie leui obedierit ad inſidiādū filijs leui ad faciēdum eos pecca
re corā dn̄o: et filij mei adpropinq̄ntes erūt ad leui ſpectātes eis
in oīb⁹. Et filij Jude erūt ī auaricia rapiētes aliena vt leōes. Pro
pt̄ hoc abducemini cū eis ī captiuitate ꝛ illic recipiet⁹ plagas egi
pti: et oēs malicias gēciū: ꝛ ita reuertētes ad dn̄m miam ɔſequimi
ni. Et ducet vos ī ſanctificationē ſuā clamās vobis pacē. Et oriet
vobis: ex tribu juda et leui ſalutare dn̄i et ipſe faciet aduerſus beli
ar ꝑliū et vlcionē victorie dabit terminis noſtris et captiuitatē ca
piet a beliar animas ſanctoꝝ/et ɔuertet corda incredula ve ſtra ad
dn̄m. Et dabit inuocātibus eū pacē eternā. Et requieſcent in eodē
ſancti. Et in noua jr̄l'm letabunt iuſti q̄ erit in glorificationem dei
vſqꝫ in ſeculū. Et nō amplius ſuſtinebit jr̄l'm de ſolationē neqꝫ ca
ptiuabit iſrael:qm̄ dn̄s erit in medio eius cū hoībus ɔuerſatus: et
ſanct⁹ jſrael regnās ſup ipos in humilitate ꝛ in pauptate. Et q̄ cre
dit ī eū regnabit ī v̄ritate ī celis. Et nūc timete dn̄m filij mei ꝛ. At
tēdite vobiſmetipis a ſathana et ſpiritibus eius. Appropinquate
aūt deo et angelo excuſante vos qm̄ hic eſt mediator dei et hoīm
in pace iſrael. Cōtra regnū inimici ſtabit ꝓpter hoc inimic⁹ nititur
ſubuertere oēs inuocātes dn̄m. Nouit em̄ in qua die credet jſra
el conſummabitur regnū inimici. Ipſe angelus pacis fortificabit
jſrael vt nō incidat in finem maloꝝ. Erit em̄ in tempore iniq̄tatis
jſrael recedēs ab eis dn̄s tranſibit poſt facientē volūtatē eius: qm̄

nulli angelorum erit vt ei. Nomē vō ei9 erit in omī loco israel et i gē tibus ſaluator. Cōſeruate igit voſmetipſos filij mei ab oi tpe pnı̄cioſo et abicite irā et omne mēdaciū. Et diligite veritatē ⁊ lōganimitatē: et q̄ audiuiſtis a pr̄e veſtro: tradite ⁊ vos filijs vr̄is vt recipiat vos pr̄ gētiū. Eſt em̄ verax: et lōganimis māſuetus ⁊ humilis et docens p opa legē dei. Diſcedite ergo ab omni iniuſticia ⁊ adherētis iuſticie legis dn̄i. Et ſepelite me ꝓpe pr̄es meos. Et h dicens oſculatus eſt eos et dormiuit ſomnū ſecularē. Et ſepelierunt eū filij ei9. Et poſt h reduxerūt oſſa eius ꝓpe Abrahā Yſaac ⁊ Jacob. Uerūtamē ſicut ꝓphetauit eis dan: qm̄ obliuiſcunt legem dei ſui et alienabunt a terra ſortis ſue ⁊ a genere iſrael ⁊ a p̄ria ſua ita et factū eſt.

¶ Teſtamentū neptalim de naturali bonitate. viii.

TRanſſcriptū: teſtamēti Neptalim de hijs q̄ diſpoſuit tēpore finis ſui: in anno cēteſimo triceſimo ſecūdo vite ſue. Conueniētibus filijs ſuis. vij. mēſe quarta die mēſis: ipſo ſano exiltēte fecit cenā ipſe et potū magnificū: et poſtq̄ excitatus eſt a ſomno mane dixit qm̄ morior. Et benedicēs dn̄m ꝯfirmauit qm̄ poſt cenā heſternā morior. Incepit ergo dicere filijs ſuis. Audite filij mei. Filij neptalim: audite ſermōes pr̄is vr̄i. Ego natus ſum a Bala et qm̄ in aſtucia fecit Rachel: et dedit p ſe ip̄a Balā Jacob: ⁊ ſup femora Rachel pepit me: ꝓpter hoc vocatus ſum Neptalim. Et dilexit me Rachel qm̄ ſup femora ſua natus ſum et ipſa tenerū exiſtētē oſculata eſt me dicēs videā frēm tuū ex vētre tuo ſecundū te. Vn̄ et ſimilis mihi erat in oībus Joſeph ſecūdū oratiōes Rachel mater aūt mea Bala filia Rothei fr̄is delbore nutricis rebecce. Que Bala in vna die nata eſt in q̄ et Rachel Rocheus em̄ de genere erat Abrahā caldeus deū venerās liber et nobilis ſed captiuatus emptus eſt a laban et dedit ei etiā ancillā ſuā in vxorē q̄ peperit filiā et vocauit eā zelphan cognomen caſtelli in q̄ captiuus erat. Deinde pepit Balā dicēs. Nouiter feſtinās filia mea. Confeſtim em̄ nata feſtinauit lac ſugere. Et q2 pedib9 leuis erā meis: vt ceruus: ordinauit me pr̄ meus Jacob in omnē miſſionē et annunciationē et vt ceruū me bn̄dixit. Queadmodū em̄ figul9 nouit vas quātū capit et ad ip̄m fert lutū. Ita et dn̄s ad ſimilitudinē ſpūs facit corp9 et ad potentiā corporis ſpiritū imponit et nō eſt iā vna tercia ex vno capillo. Pondere em̄ et mēſura ⁊ regula oīs creatura altiſſimi. Et q̄admodū nouit figul9 vniuſcuiuſq3 vſum vt ſufficit ita et dn̄s corp9 nouit vſq3 quo ſufficiat i bono et qn̄ incipit in malo.

Qm̄ nō eſt om̄is creatura et omnis intellectꝰ quē nō cognouit deꝰ
Omnē em̄ hominē creauit ad ymaginē ſuā: ſicut fortitudo eius ita
et opus eius. Et ſicut mens eius: ita et opꝰ eius: et ſicut ꝑelectio
eiꝰ. ita et actꝰ eiꝰ. Sicut cor eiꝰ ita ⁊ os eius. Sicut oculus eiꝰ ita ⁊
ſomnꝰ eius. Sicut anima eiꝰ ita et ſermo eius: vł in lege dn̄i vł in
lege beliar / ⁊ ſicut diuiſum eſt inter mediū lucis et tenebre. viſus
⁊ auditus. Ita diuiſum eſt inter mediū viri: et viri: intermediū mu
lieris: et mulieris et non eſt dicēdū qm̄ in vna facierū vel ſimilium
Oīa em̄ in ordine fecit deus bona. Quinq; ſenſus in capite ⁊ collū
copulauit capiti et capillos et ad gloriā. Deinde cor ad prudentiā
ventrē ad diſcrecionē ſtomachi: calamū ad ſanitatē. Epar ad irā:
fel ad amaritudinē. Ad riſum ſplenē Renes ad aſtuciā / lumbos ad
virtutē. Coſtas ad poſitionē: Spinā ad fortitudinē et q̄ deinceps
Ita igit̄ filij mei in ordine ſitis bono in timore dei: et nihil inordi
natū facite in cōtēptu neq; extra tēpus ſuū. Qm̄ ſi dicas oculo au-
dire non pōt. Itaq; neq; in tenebris poteris facere oꝑa lucis. Nō
igit̄ feſtinate in auaricia corrūpere actus vr̄os: vel in ſermonibus
vanis ſeducere animas vr̄as: qm̄ tacētes in mundicia cordis pote
ritis voluntatē dei tenere ⁊ abicere voluntatē diaboli. Sol et luna:
et ſtelle nō mutāt ordinē ſuū ita et vos nō mutetis legē dei in inor
dinatione actuū veſtroꝝ. Gentes errātes et derelinquentes dn̄m
mutauerūt ordinē ſuū. Et ſecute ſunt lapides et ligna. Sequētes
ſpiritus erroris. Vos aūt non ſic filij mei cognoſcentes in firma-
mento in terra et in mari et oībus creaturis dn̄m qui fecit hec oīa
vt nō efficiamini ſicut Sodoma q̄ mutauit ordinē nature ſue. Si-
militer aūt ⁊ vigiles īmutauerunt ordinē nature ipſoꝝ: et q̊s male
dixit dn̄s in diluuio / ꝓpt̄ ip̄os ab habitatiōe ⁊ fructibus ordinans
terrā inhabitabilem. Hec dico filij mei quoniam legi in ſcriptura ꝓphetia
ſancta Enoch q̄ et vos recedetis a domino: ambulantes ſecundū
omnem maliciam gentium et facietis ſecundum iniquitatem ſo-
domorum. Et inducet dominus vobis captiuitatem et ſeruietis
illic inimicis veſtris: et omni pena et tribulatione comprehendi-
mini vſquequo conſummat deus om̄s vos. Et poſt q̄ pauci effecti
fueritis et minorati reuertemini et cognoſcetis dominum deum
veſtrum. Et conuertet vos in terram veſtram ſecundum multam
miſericordiam ſuam. Et erit cum venerint in terram patrū ſuorū
rurſus obliuiſcent̄ domini. Et impie agent. Et diſperget eos dn̄s
ſuꝑ faciē vniuerſe terre vſqueq̄ venerit mīa dn̄i. Homo faciens

miſericordiã et iuſticiã in oms̄ qui lõge ſunt et q̄ prope. In Anno
em̄ quadrageſimo vite mee: vidi in montib⁹ olei v̄ſus oriente ir̄lm
qm̄ ſol et luna ſteterũt: Et ecce Yſaac pater patris mei dicit nobis
Accurrẽtes tenete vnuſquiſqз ſecundũ virtutẽ: et apphẽdẽs erit
ſol et luna ⁊ oms̄ ſimul accurrebamus ⁊ leui tenuit ſolẽ: et Judas
attingẽs apprehẽdit lunã et exaltati ſunt ambo cũ eis. Et cũ eſſet
leui ſicut ſol juuenis quidã tradidit ei rames palmarũ. xij. Et Ju-
das erat ſplẽdens vt luna: et ſub pedibus eius erant. xij. radij. Et
accurrẽtes ad inuicẽ Judas et leui tenuerũt ſeipſos. Et ecce thau
rus in terra hn̄s: cornua magna ⁊ alas aquile in dorſo eius. Et vo
lentes apprehẽdere eũ non potuimus: p̄ueniẽs em̄ Joſeph. cepit
eũ et aſcẽdit cũ ipſo in excelſum. Et vidi qm̄ erã illic alicubi. Et ec
ce ſcriptura ſancta apparuit nobis dicẽs. Aſſirij Medi. Elimei.
Viſio Gelathei. Caldei Siri: hereditabũt in captiuitate ſceptra Jſrael.
Et rurſus poſt menſes ſeptẽ: vidi p̄rem nr̄m Jacob: ſtantẽ in ma-
ri iamnie: et nos filij eius cũ eo et ecce nauis venit velificans ple-
na ſiccis carnib⁹ ſine nautis et gubernatore. Jn ſcribať aũt nauis
Jacob. Et dicit nobis p̄r noſter aſcẽdam⁹ in nauẽ nr̄am: Vt autẽ
intrauimus facta eſt tẽpeſtas vehemẽs: et turbo venti magni. Et
auolat pater noſter a nobis tenens gubernacula et nos tẽpeſtate
quaſſati in pelag⁹ ferebamur / ⁊ impleta eſt nauis aquis tẽpeſtatis
circũciſſa ita vt contrita eſſet / ⁊ joſeph in cimba fugit: Diuidimur
aũt et nos in tabulis decem. Leui aũt et judas erãt inſimul. Diſp-
gimur igiť oẽs vſqз in terminos. Leui aũt indutus ſaccũ pro oib⁹
nobis deprecabať dn̄m. Vt aũt qeuit tẽpeſtas. Scapha attigit ter
rã: velut in pace. Et ecce venit jacob pater nr̄ et vnanimiter exul-
tauimus. Hec duo ſomnia dicebã patri meo / et dixit mihi. Opor
tet hec impleri ſecũdũ tẽp⁹ ipſoꝝ multa jſrael ſuſtinẽte. Tũc dixit
mihi pater meus. Credo qm̄ viuit Joſeph. Video em̄ ſemper: qm̄
dn̄s cõnumerat eũ vobiſcũ. Et flens dixit. Viuis Joſeph fili mi:
et nõ te video: et tu nõ vides Jacob qui genuit te. Fecit aũt ⁊ nos
lacrimari in hijs ſermonib⁹ ſuis / ⁊ accẽdebar viſceribus annũcia-
re qm̄ venditus eſt: ſed timui fratres meos. Ecce filij mei oſtendi
vobis tempora extrema qm̄ oĩa fiẽt in iſrael. Et vos igiť mãdata
filijs Vr̄is vt vniant leui et Jude. Per judã em̄ oriet ſalus iſrael
et in ipſo benediceť. Jacob. Per ſceptrũ em̄ eius apparebit de⁹ ha
bitans inter homines in terra Et ſaluet deus genus jſrael. Et con
gregabit: iuſtos ex gẽtibus: ſi operemini bonũ filij mei: benedicẽt

vos homines et angeli: et deus glorificabit̃ ꝑ vos in gẽtibus ⁊ dia
bolus fugiet a vobis: ⁊ beſtie timebũt vos: ⁊ angeli ſuſcipiẽt vos.
Sicut em̃ ſi quis filiũ nutriat bene / memoriã habet bonã: ita et in
bono ope memoria eſt apud deũ bona. Nõ facientẽ vo bonũ: ma-
ledicent homines et angeli et deus in honorabit̃ ꝑ ipm̃ in gẽtibus
et diabolus appropinquat ipm̃: ſicut ꝓprium vas ⁊ omnis beſtia
dñabit̃ ei: ⁊ dñs odio habebit eũ. Et em̃ mãdata legis duplicia ſũt:
et cũ arte implent̃. Tẽpus em̃ eſt coeũdi cũ vxore ſua: et tẽpus cõ-
tinẽdi ad orationẽ ſuã. Et duo mandata ſunt: et niſi fiant in ordine
ſuo: peccatũ tribuũt. Ita eſt in reliquis mandatis. Effitiamini igit̃
ſapiẽtes in deo: ⁊ prudẽtes ſciẽtes ordinẽ mãdatoꝝ eius. Et leges
omnis rei: vt deus diligat vos. Et multa talia mandãs eis depre-
catus eſt vt tranſferant oſſa eius in Ebron. Et ſepeliant cũ patri
bus ſuis. Et cõmedẽs et bibens in hilaritate aie velauit faciẽ ſuã
et mortuus eſt. Et fecerũt filij ſui ſecundũ oĩa quecũq; mandauit
eis neptalim pater eoꝝ.

¶ Teſtamentũ Gad de odio. ix.

TRanſſcriptũ teſtamenti gad quecunq; locutus eſt ipſe filijs
ſuis in anno cẽteſimo ſeptimo vite ſue dicens. Septim⁹ fili⁹
natus ſum Jacob ⁊ erã fortis in gregibus. Ego cuſtodiui in nocte
gregẽ. Et qñ venit leo: vel lupus: vel pardus: vel vrſus: vel om̃is
beſtia ſup gregẽ: ꝑſequebar eã. Et apprehẽdens pedẽ eius manu
mea et girãs obtenebrabã et iaciebã eã ſup duo ſtadia et ita inter
ficiebã. Joſeph igitur paſcebat gregẽ nobiſcũ velut per dies. xxx.
Et delicat⁹ exiſtẽs infirmatus eſt ab eſtu. Et reuerſus eſt in ebrõ
ad patrẽ ſuũ et reclinauit eum iuxta ſe qm̃ diligebat eũ. Et dixit Jo
ſeph patri noſtro: quoniã filij Bale et zelphe occidunt bona et de
uorãt ipſa: pt̃er cognitionẽ jude et Ruben. Sciebat em̃ qm̃ agnũ
eruebã ex ore vrſi: et illã interfeci: et agnũ occidi de q̊ cõtriſtabar
quoniã nõ potuit viuere et cõmedebamus ipſum. Et dixit patri
noſtro. Et moleſti erãt joſeph de verbo hoc vſq; in diẽ venditio-
nis ſue in egiptũ: et ſpiritus odij erat in me et nolui neq; ꝑ oculos
neq; ꝑ auditũ videre Joſeph: et in faciẽ noſtrã redarguit nos qm̃
ſine juda cõmedimus. Et oĩa quecũq; dixit patri ꝑſuaſit ei. Cõfi-
teor nunc peccatũ meũ filij quoniã pluries volui occidere eũ / qm̃
vſq; ad animã odio habui eũ: et omnino nõ erãt in me viſcera mi-
ſericordie in ipm̃: et ꝓpter ſomnia apposui odiũ. Et volui ipm̃ de-
uorare a terra viuẽtiu q̃admodũ deuorat vitulus herbas a terra
ꝓpter qđ ego et judas vẽdidimus eũ iſmahelitis triginta aureis.

E

Et decē abſcondentes viginti oſtendimus fratribꝰ noſtris: Et ita
auaricia certificatus ſum de interfectione eius. Et deus patrū no⸗
ſtroꝝ eripuit eū de manibus meis : vt non facerē iniquitatē in iſra
el. Et nunc audite filij mei ſermonē veritatis ad faciēdū iuſticiā et
omnē legē altiſſimi: et non errate ſpiritu odij : qm̄ malus eſt in om
nibus actibus hoim̄. Omne qdcunqꝫ fecerit quod odit abhomina
tur. Si faciat legē dn̄i: hāc et non laudat. Si timeat dn̄m et vult iu
ſta hūc non diligit. Veritatē vituperat. Dirigenti inuidet. Detra⸗
ctionē amplectit̄. Arrogantiam amat. Qm̄ odiū excecauit animā
eius: ſicut et ego reſpiciebā in Joſeph . Cuſtodimini igit̄ filij mei
mei ab odio: qm̄ in ip̄m dn̄m iniquitatē facit. Non em̄ vult audire
verba mandatoꝝ eius de dilectiōe proximi et in deū peccat. Si em̄
delinquat frater ſtatim vult annunciare oibus. Et feſtinat vt iudi
cet̄ ꝓ ipſo delicto: et punitus moriat̄. Si aūt fuerit ſeruus: accuſat
eū apud dn̄m ſuū. Et in omni tribulatione tēptat aduerſus eū ſi q̄
modo mortificet eū Odiū em̄ operat̄ cū inuidia : aduerſus bene
operātes. Profectū audiēs et vidēs ſemꝑ infirmat̄. Quēadmodū
em̄ dilectio et mortuos vult viuificare: et in eos qui ſunt in ſenten
tia mortis volet reuocari. Ita odiū viuētes vult occidere. Et eos
q̄ in pauco peccauerint nō vult viuere. Spūs em̄ odij ꝑ puſillani
mitatē cooperat̄ ſathane in oibus in mortē hoim̄. Spiritus em̄ di⸗
lectiōis in lōganimitate coopatur legi dei in ſalutē hoim̄. Malum
eſt odiū quoniā ꝑmanet cū mēdacio ꝯtinue loquens aduerſus ve
ritatē et opa magna facit: tenebras lucē attēdit. Dulce amarū di⸗
cit. et calūniā edocet et bellū et iniuriā ⁊ omnē abūdanciā maloꝝ:
et veneno diabolico cor implet. Et hoc eſt experiētia dico vobis
filij mei. Dico vobis filij mei vt fugiatis odiū ⁊ adhereatis dilecti
oni dn̄i: iuſticia eijcit odiū: humilitas occidit odium. Juſtus em̄ ⁊
humilis erubeſcit facere iniuſtū: nō ab alio reprehēſus: ſed a ꝓprio
corde: quoniā deus ꝓtegit conſiliū eius. Nō detrahit viro qr ti⸗
mor altiſſimi vincit odiū. Timēs em̄ dn̄m nō offendit. Non vult
oino neqꝫ ad cogitatiōes iniuſta facere aduerſus hominem. Hec
ergo vltimo cognoui poſtq̄ꝫ penitui de Joſeph. Que em̄ ſecundū
deū eſt vera penitētia occidit obedientiā: et fugat tenebras et illu⸗
minat oculos et cognitionem tribuit anime. et ducit conſilium ad
ſalutem: et que non didicit ab hominibus: nouit per penitenciam
Induxit enim mihi egritudinem epatis. Et niſi fuiſſent orationes
patris mei Jacob. paulominus diſſiluiſſet a me ſpiritus meꝰ. Per

que em̄ homo peccat: p illa et punitur. Quia igitur diſpoſita erāt epata mea impropitiabiliter aduerſus Joſeph: in epate patiēs in propitiabiliter iudiciū pertuli p mēſes. xi. Secundū quantū tēpus intendebā Joſeph vſquequo venderetur. Et nūc filij mei diligite vnuſquiſq; fratrem veſtrū et auferte odiū a cordibus veſtris: diligētes inuicē in opere et ſermōe et cogitatione anime. Ego em̄ corā facie patris mei pacifica loquebar ad Joſeph et exeunte me: ſpiritus odij obtenebrauit intellectū meum et turbauit animā meā ad occidendū eū. Diligite igitur ad inuicē ex corde. Et ſi peccet in te dic ei in pace exterminans venenū odij: et in anima tua non teneas dolū. Et ſi cōfitens peniteat dimitte ei: et ſi negat nō contendas cū eo ne quādo iurāte cū eo dupliciter pecces Nō audiat alienus in cōtentione ſecretū veſtrū: vt nō odiens te inimicet et magnū peccatum operetur aduerſum te. Quoniam multotiens dolo loquetur tecū et perſcrutabitur te in malo. Accipiēs a te venenū Si ergo negat et erubeſcat et redargutus quieſcat nō educas eū. Negans enim penitet vt non amplius delinquat in te: ſed honorabit et timebit et pacificus erit. Si vo inuerecundus eſt: ꝛ inſtat malicie: etiā ita dimitte ei ex corde: ꝛ da deo vindictā. Si quis ſup vos ꝓſperatur: nō contriſtemini. Sed et orate ꝓ ipſo vt perfecte ꝓſperetur forte em̄ vobis expedit ita. Et ſi in plus exaltatur non inuidatis recordantes: qm̄ omnis caro morietur. Domino aūt ymnum afferte tribuenti bona et vtilia omnibus hominibus. Scrutate iudicia dn̄i/ et ita dimittet et quieſcet conſiliū tuū. Si vo et ex malis quis ditatus fuerit ſicut Eſau frater patris mei nolite emulari. Terminū em̄ dn̄i ſuſcipietis vel em̄ aufert hoc in malis vl̄ penitentibus dimttit. vel inpenitenti ſeruat in ſeculum punitionem. Pauper enim et qui eſt habundans in omnibus domino gracias agens ipſe apud omnes ditatur. Quoniam non habet pernicioſam deprecationem hominum. Auferte igitur odium ab animabus veſtris: et diligite inuicem in rectitudine cordis. Dicite autem et vos filijs veſtris vt honorent Judam: et leui: quoniam ex eis oriri faciet dominus ſaluatorem iſraheli. Cognoui enim quoniam in fine recedent filij veſtri ab eis et in omni pernicie et malignitate et corruptione erūt corā dn̄o: et paululū quieſcēs rurſus dixit eis filij mei audite patrē veſtrum. Et ſepelite me ꝓpe patres meos. Et eleuās pedes ſuos dormiuit in pace. Et poſt quinq; annos reduxerūt eū et poſuerūt eū in ebron cū patribus ſuis.

¶ Teſtamentum Aſer de duabus faciebus malicie et virtutis. decimum.

TRanſſcriptū. Teſtamenti Aſer que locutus eſt filijs ſuis cē
cēteſimo viceſimo anno vite ſue adhuc ſanus exiſtens: dixit
ad eos. Audite filij Aſer patrē veſtrū: et omne rectū coꝛam deo
oſtendā vobis: Duas vias dedit dn̄s filijs hoīm: et duo cōſilia: et
duos actus: et duo loca ꝛ duos fines / ꝓpter hec oīa duo ſunt. vnū
cōtra vnū: vie due boni ꝛ mali. In quibus ſunt duo ꝯſilia in pecto
ribus noſtris diiudicantia eas. Si igiť oīa velut in bono: oīs act⁹
ipſius eſt in iuſticia: ꝛ ſi peccet cōfeſtim penitet. Iuſta eñ cogitās
et abijciēs maliciā: ꝯuertit ſtatim malū ꝛ eradicat peccatū. Si vo
in malū declinat cōſiliū oīs actus eius eſt in malicia et repellēs bo
nū: aſſumit malū: et cōſtitutus ſub dn̄o beliar. Et ſi bonū opereť in
malicia hoc cōuertit. Cū eñ inceperit vt bonū faciēs / finem actio
nis eius in malū facere impellit. Quia theſaur⁹ diaboli veneno per
nicioſi ſpiritus implet⁹ eſt. Eſt igiť aīa dicēs. Ait bonū ſupꝛa malū
et finē rei in maliciā ducit. Eſt homo q̄ nō misereť: miniſtrantis ei
in malū et hic duplicē faciē habet. Sed totū ꝑnicioſum eſt. Et eſt
homo diligēs malignitatē. Similiter eſt in malicia. Quoniā moꝛi
deſiderat in malo ꝓpter ipm. Et de hoc manifeſtū qm̄ duplicis fa-
ciei eſt. Totū vo: malus actus eſt: et amoꝛ exiſtēs malicia eſt abſcō
dens malū ſicut nomine quaſi bono: finis vo actus venit in malū
Alius furať iniuſte agit: rapit: auarus exiſtit: et nō misereť paupū.
Duplicē quidē faciē habet. Et hoc totū vo ꝑnicioſum eſt. Auarus
exiſtēs erga ꝓximū ad iracundiā ꝓuocat deū: et altiſſimū deierat
et paupis nō misereť. Preceptoꝛē legis dn̄m ſpnit et exacerbat: ꝛ
pauperē nō requieſcere facit. Animā inquinat et coꝛpus ſplendi-
ficat: multos occidit et paucoꝝ misereť. Et hic quidē duplicis fa-
ciei eſt. Alius adulterať et foꝛnicať: et abſtinet a cibis et ieiunans
malefacit: et potētatu: ꝛ diuicijs multos diſtrahit. ꝛ ex ſuptumida
malicia facit mādata. Et hoc duplicis faciei eſt: totū aūt malū eſt.
Tales vt ſues ſunt et lepoꝛes: qm̄ ex medietate ſunt mundi: ſecun
dū veritatē aūt inmundi ſunt. Etenī deus in tabulis celoꝝ ita dixit
Vos igiť filij mei nō effitiamini ſecundū ipos duplicē habētes fa
ciē bonitatis ꝛ malicie: ſed bonitati ſoli adhereatis qm̄ deus requi
eſcit in ipſa: ꝛ homines deſiderant eam: Maliciā fugite: occidētes
diabolū in bonis actibus veſtris. Quoniā qui duplicis faciei ſunt

non deo ſed cōcupiſcētijs ſuis ſeruiūt vt beliar placeant: et ſimili-
bus ſibi hominibus. Boni eñ viri: et qui ſunt vnius faciei et ſi exi
ſtimenť ab eis qui duplicis faciei ſunt peccare: iuſti ſunt apud deū
Multi eñ occidētes pniciosos duo faciunt opa malū p bonū Totū
vo eſt bonū. Qm̄ qui malū eradicauit pdidit illud. Eſt aliquis qui
odit aliquē miſericordē et iuſtificat eundē mechū et latronē: et hic
eſt duplic9 faciei. Sed totū opus bonū eſt: qm̄ imitať dñm: nō aſpi
ciens q videť: bonū cū vo fit malū. Alter non vult diē bonū vide-
re cū luxurioſis: vt nō maculet eos et inquinet animā. Et hoc du-
plicis faciei eſt: totū aūt bonū eſt. Qm̄ tales capreolis ⁊ ceruis ſi-
miles ſunt. Quoniā in cōſuetudine agreſti videnť inmundi eſſe ex
toto aūt mundi ſunt. qm̄ in zelo dei ambulāt recedentes ab hijs a
quibus deus prohibet p mādata odio habēs eos necās malū a bo
no. Videte igiť filij qliter duo ſunt in oibus vnū ꝯtra vnū: et vnū
ſub vno abſcōdiť / vite mors ſuccedit. Glorie i honoratio: diei nox.
et luci tenebre. Oia vo ſub die ſunt: et ſub vita que iuſta ſunt pro-
pter qđ et mortē eterna vita ꝑexpedit: et nō eſt dicere vitatē: men
daciū: neqꝫ iuſtū iniuſtū. Qm̄ ois vitas ſub luce eſt. Queadmodū
oia ſub deo. Hec oia ꝓbaui in vita mea et nō erraui a vitate dñi:
et mādata altiſſimi exquiſiui: ſecundū omnē fortitudinē ambulans
ſecundū vnā faciē in bonū. Attēdite igitur filij: et vos mandata dei
ſecundū vnā faciē ſequentes veritatē. Quoniā qui duplicis faciei
ſunt dupliciter puniunť. Spiritus erroris odit aduerſus hominē
agonizantē. Legē dñi cuſtodite: et nō attēdite malū vt bonū ſed in
vere bonū reſpicite. Et obſeruate illud in oib9 mādatis dñi: ad eū
reuerſi et in eū quieſcentes. Qm̄ fines hominū oſtendunt iuſticiā
eorū. Et cognoſcite angelos dñi: et ſathane. Si eñ anima abit tur
bata torqueť a pnicioſo ſpiritu cui et ſeruiuit in cōcupiſcentijs et
operibus pnicioſis. Si aūt quieſcibiliter in gaudio cognouit an-
gelū pacis: conſolabiť eum in vita. Ne efficiamini filij vt zodoma
que ignorauit angelos et perijt vſqꝫ in ſeculū. Noui eñ quoniam
peccabitis et trademini in manus inimicorū veſtrorꝫ: et terra vrā
deſolabitur. Et vos diſpergemini in quatuor angulos terre. Et eri
tis in diſperſione deſpecti velut aqua inutilis: vſquequo altiſſi-
mus viſitauerit terram. Et ipſe veniens vt homo cum hominib9
manducans et bibens et in ſilencio conterēs caput draconis per
aquam hic ſaluabit iſrael et omnes gentes: deus in virum abſcon
ditus. Dicite igitur hec filijs veſtris: vt non diſcredāt ei. Legi eñ

in tabulis celoꝝ quoniā diſcredentes diſcredetis ei. Æt impie agētes: impie agetis in eū non attendentes legē dei ſed mandata hominū. Et ꝓpter hoc diſpergeminivt gad et dan fratres mei qui regiones eoꝝ ignorabant et tribū et linguā eoꝝ. Sed congregabit vos deus in fide ꝓpter ſpem miſericordie ſue ꝓpter Abrahamet Yſaac ⁊ Jacob. Etdicens eis hec / mandauit eis dicens. Sepelite me in ebron. Et mortuus eſt ſomno bono dormiēs. Et poſt hec fecerunt illi filij eius ſicut mandauerat eis. Et reducētes eū ſepelierunt cum patribuns ſuis.

Teſtamentum Joſeph de caſtitate et fraterna dilectione. xi.

TRanſſcriptum teſtamenti Joſeph cū moriturus erat vocās filios ſuos et fratres ſuos dixit eis. Filij mei et fratres audite Joſeph dilectū ab iſrael. Auribus percipite filij patrē veſtrum Ego ſciui in vita mea: inuidiā et mortē et nō errraui in veritate domini. Fratres mei iſti oderunt me: et dn̄s dilexit me. Et hij voluerunt occidere me: et deus patrū meorū cuſtodiuit me. In lacū me miſerunt: ⁊ altiſſimns reduxit me. Venditus ſum in ſeruū: et dn̄s liberū me fecit. In captiuitatem aſſumptus ſum: et fortis manus eius adiuuit me. In fame detentus ſum: et ipſe dominus nutriuit me. Solus erā et deus cōſolatus eſt me. In infirmitate erā et altiſſimus viſitauit me. In carcere erā et ſaluator letificauit me. In vinculis et ſoluit me. In accuſationibus et ꝓtexit me. In verbis egiptioꝝ a malis et liberauit me. In inuidijs cū dolis et exaltauit me. Et ita photimar princeps cocorū pharaonis credidit mihi domū ſuam et periclitatus fui ad mulierem inuerecundam: feſtinantem me iniqua agere cum ipſa. Sed deus iſrael patris mei cuſtodiuit me a flamma vrente. Incarceratus fui: verberatus fui: ſubſannatus fui: et dedit me dominus in miſericordias corā cuſtode carceris. Non em̄ derelinquit timentes eū non in tenebris vel in vinculis vel tribulatiōibus vel neceſſitatibus. Non em̄ vt homo cōfundit̄ deus: neqꝫ vt filius hominis formidat: neqꝫ vt terrenus infirmat̄ vel repellitur. In omnibus ꝰo locis preſens eſt et in modis differentibus conſolatur. In breui recedens ad probandum anime conſilium. In decem tēptationibus probatum me monſtrauit: et in omnibns longanimis fui: quoniam magna medicina eſt longanimitas: et multa bona dat ſuſtinentia. quotiens egiptia

minata eſt mihi mortẽ. Quotiens penis tradens reuocauit me: et minata mihi eſt nõ volenti coire cum ea. Dicebat aũt mihi. Dominaberis mihi et omnibus que mea ſunt: ſi tradas teipm̃ in me. Et eris dominator noſtri. Ego igitur recordatus fui ſermonũ patrũ patris mei Jacob. Et ingrediens in thalamũ adoraui dominum: ⁊ ieiunaui in ſeptem annis illis. Et apparui Egiptio ſicut in delicijs viuens. Quoniã propter deũ ieiunantes faciei gratiam accipiunt Nota Si aũt datum erat mihi vinũ non bibebã. Et in triduano ieiunio accipiebam meam dietam: et tribuebam eam egentibus et infirmis. Et mane euigilaui ad dominum. Et fleui pro mẽfitica egiptia quoniã valde indeſinenter moleſta erat mihi. Et in nocte intrauit ratione viſitationis ad me: ⁊ primo quidẽ: quoniã filius maſculus non erat ei fingebat habere me vt filiũ. Et oraui ad dominũ et peperit marẽ. Vſqꝫ ad tempus igitur vt filiũ me amplexata eſt. Et ego ignorabam. Ad extremum me in fornicationẽ attrahebat: et intelligens triſtatus ſum vſque ad mortem: et exeũte ipſa: veni in meipſum. Et triſtatus fui de ea per dies multos/ quoniã cognoui dolũ eius et errorẽ. Et dicebã ei verba altiſſimi. ſi forte auerteret a ↄcupiſcẽtia ſua pernicioſa. Multociens vt ſancto viro in verbis blandita eſt mihi: cum dolo per verba laudans caſtitatẽ meam coram viro ſuo: volẽs ſingulariter ſupplantare me. Glorificauit me vt caſtũ/ ĩmanifeſto ⁊ abſcõdito dixit mihi. Ne timeas virũ meũ. Etenĩ perſuaſum eſt ei de caſtitate tua; Quoniam et ſi dixerit aliquis ei de nobis non credet. In hijs omnibus in terra iacebã ego in ſacco: et deprecabar deum vt liberaret me dominus ab egiptia. Vt vero nihil potuit rurſus in ſermone inſtructionis veniebat ad me diſcere verbum domini: et dixit mihi. Si vis vt derelinqꝫ ydola: obtempera michi: ⁊ egiptium pſuadebo recedere ab ydolis et/ in lege domini dei tui ambulabimus. Dico autem ad eam. Non in immundicijs vult dominus eſſe venerãtes ipm̃: neqꝫ in adulterãtibus beneplacitum eſt ei. Et illa ſiluit deſiderans explere concupiſcentiam ſuam. Et ego apponebã orationem et ieiunium: vt liberaret me dominus ab ipſa. Rurſus vͦ in alio tempore dicit mihi. Si adulterare non vis: ego occido egiptium: et ita lege accipiam te in virum. Ego autem vt audiui hoc: ſcidi ſtolam meam: et dicebam. Mulier verecundare dominũ. et non facias actum pernicioſum hunc: et non diſpereas/ quoniã et ego annũciabo cogitationẽ impietatis tue oĩbus. Timẽs igiť illa, rogabat. vt nulli an

nunciarē maliciam eius et reſiſtit tēptans ſeducere me donis: mi-
hi mittens oīa que ſunt in vſum filioꝝ hominū. Et miſit mihi cibū
in: incantatione cōſperſum: et vt venit eunuchus ferēs ip̄m: reſpe-
xi et vidi virū terribilē tradentē mihi cū diſco gladium. Et intellexi
quoniā ꝑſtrutatio illius in ſeditione anime eſt. Et exeūte illo flebā
neqꝫ illū: neqꝫ aliū aliquē ciboꝝ ipſius guſtans. Poſt vnū igiꝉ diē
ipſa veniēs ad me cognouit cibū et dicit ad me. Quid hoc eſt q̄m
nō comediſti de cibo: et dicebam ad eā q̄m impleſti illū morte: et
qualiter dixiſti: q̄m non appꝛopinq̄ ydolis ſed dn̄o ſoli. Nunc igiꝉ
cognoſce quoniā deus patris mei ꝑ angelū reuelauit mihi maliciā
tuā: ⁊ ſeruaui cibū in redargutionē tui ſi forte vidēs illū peniteas
Si v̄o diſcas q̄m hijs qui in caſtitate deū venerant: nō p̄ualet ma
licia impie agentium. Et accipiens coꝛam ip̄a cōmedi dicens. De-
us patrū meoꝝ et angelus Abꝛahā erit mecū. Illa v̄o cecidit in fa
ciē ſuā ad pedes meos: et fleuit: et erigens illā: admonui: et ꝓmiſit
vt non faceret amplius impietatē hanc. Quoniā v̄o coꝛ ipſius inia
cebat in me ad adulteriū ingemiſtēs cecidit. Vidēs v̄o eā egiptius
dicit ad eam. Quid cōcidit facies tua. Illa v̄o dixit. Doloꝛe coꝛdis
ego doleo. Et gemitus ſpiritus mei continet me: et curabat eam
non egrotantē. Tunc inſiluit ad me adhuc exiſtente viro ſuo extra
et dixit mihi. Suffocoꝛ vel in puteū vel in p̄cipiciū pꝛoijcio meip
ſam niſi mihi obtēperaueris. Et intelligēs quoniā ſpiritus beliar
ipſam cōturbat: oꝛans dn̄m dixi ei. Vt quid turbaris et tumultua-
ris ī peccatis excecata. Recoꝛdare q̄m ſi occidis teip̄am. Sechon
cōcubina viri tui inuidēs tibi: colaphizabit filios tuos: et ꝑdet me-
moꝛiā tuam de terra. Et dicit ad me. Ecce igitur diligis me ſufficit
mihi ſolū: q̄m ꝓtegis vitā meā et filioꝝ meoꝝ. Habeo expecta-
tionē potiri deſiderio meo. et non congnouit q̄m pꝛopter deū meū
dixi ita: et non pꝛopter ipſam. Si em̄ aliquis paſſioni ſuccumbat ꝑ
nicioſi deſiderij: et huic ſeruus effitietur vt et illa. et ſi bonū aliq̄d
audierit in paſſiōe qua vinciꝉ: accipit illud ad deſideriū ꝑnicioſum
Dico vobis filij q̄m hoꝛa erat quaſi ſexta q̄n exiuit a me: et ego
genu flectēs ad dn̄m: totā diē et totā noctē cōiungens circa dilucu
lum ſurrexi lacrimans: et petēs liberationē ab egiptia. In fine igi
tur appꝛehēdit mea veſtimēta cū violencia attrahens me ad cōcu-
bitū. Vt igiꝉ vidi q̄m inſaniens ꝑ violētia tenuit veſtimēta mea: nu
dus fugi: et illa calumniata eſt me ad virū ſuum et inmiſit me in
carcerem in domo ſua egiptius: et die ſequenti flagellans me re

miſit in carcerē. Ut igitur erā in cōpedibus: egiptia infirmata eſt triſticia / ⁊ auſcultabat me qualiter laudarē dñm exiſtens in domo tenebrarū. Et hylari voce gaudēs glorificaui deum meum ſolum: quoniam per occaſionem amouebar ab egiptia. Multotiēs miſit ad me dicens. Accepta implere deſideriū meū: ⁊ liberabo te a vinculis et amouebo a tenebris. Et neq₃ vſq₃ ad cogitationes aliquādo inclinaui ad eā. Diligit eñ de⁹ magis eū qui in lacu tenebrarū ieiunat in caſtitate / q̃ eū qui in thalamis delitiaꝝ cum luxuria. Qui aūt in caſtitate viuit et vult gloriā: et ſi nouit altiſſimus qm̄ expedit: tribuit ei et hoc vt ⁊ mihi. Multotiēs q̄uis infirmata deſcēdit ad me immature et audiuit vocem mei orantis ⁊ acrius inſtabat. Intelligēs ꝟo ego ſuſpiria eius: ſilui. Etē quādo eram in domo eius nudauit brachia ſua: et pectora et tibias vt inciderē in eā: nimis eñ erat pulchra maxime ornata ad deceptionē meā. Et dominus cuſtodiuit me ab operatiōibus ſuis. Uidete igit̄ filij mei. quanta opatur ſuſtinentia et oratio cū ieiunio. Et vos igitur ſi ſobrietatē et caſtitatē tranſeatis in ſuſtinentia: et humilitate cordis: dominus habitabit in vobis: quoniā dilexit ſobrietatē. Ubi ꝟo habitat altiſſim⁹: ⁊ ſi incidat in inuidiā vel ſeruitutē vel calumniā: dominus qui in ipſo habitat ꝑpter caſtitatē non ſolū a malis liberat: ſed exaltat et glorificat ipſum: ſicut et me: omnino eñ hunc vel in opere vel in ꝟbo: vel in cogitatione cōtinet. Cognouerunt fratres mei qualiter dilexit me pater meus: ⁊ non exaltatus ſum in corde meo q̄uis puer exiſtens. habebā timorē dei in mente mea. Sciui enim quoniam oīa ptranſibunt. et moderabar meipm̄ et honorabā fratres meos ꝑpter timorē eoꝝ. Silui venditus: vt nō dicerē iſmahelitis genus meū: quoniā filius ſum Jacob viri magni et potentis. Et vos igit̄ habete in actu veſtro dei timorē ⁊ honorate fratres veſtros. Omnis eñ qui facit legē dñi: diliget ab ipſo. Veniēs ad indocolpitas cū iſmahelitis: interrogabāt me et ego dicebā: qm̄ ſeruus ipoꝝ ſum ex domo vt nō cōfunderē fratres meos. Dixit autē maior eoꝝ. Non es ſeruus qm̄ ⁊ aſpectus tuus oſtēdit de te: ⁊ minat⁹ eſt mihi vſq₃ ad mortē. Ego ꝟo dicebā qm̄ ſeruus ipſoꝝ ſum. Ut aūt venimus in egiptū de me decertabāt quis addens aurum accipet me ꝑpter quod oībus placuit / eſſe me in egipto apud negotiatorem negociationis ipſorum vſquequo reuerterentur: ferentes negociationem. Et dominus dedit mihi gratiam in oculis negociatoris et credidit mihi domum ſuam et benedixit eū domiu⁹

nota

in manu mea. Et impleuit eū dominus in argento et auro. Et erā
cū ipſo mēſibus tribus et diebus quinq̃: ſecūdū illud tēpus tranſi
uit mēphitica mulier pethefri in gloria multa. Et iniecit ſuper me
oculos ſuos: quoniā dixerant ei eunuchi de me: et dicit viro ſuo de
negotiatore quoniā ditatus eſt in manu iuuenis cuiuſdam hebrei
dicunt vͦ qm̄ furto furati ſunt eū de terra chanaan. Nunc ergo
fac cū eo iudicium et aufer iuuenē in diſpenſatorē tuū. Et benedi-
cet te deus hebreoꝝ quoniā gracia ex celo eſt in ipſo. Petefris vͦ
ꝑſuaſus verbis ipſius iuſſit adduci negociatorē et dicit ei. Quid
hoc audio quoniā furaris animas ex terra hebreorū in pueros vē
dens? Cadēs igitur negociator in faciē ſuā rogabat dicēs. Rogo
te dn̄e nō noui qd̄ dicis. Ille vͦ dicit. Unde igitur tibi puer hebre
us? Et dixit Iſmahelite cōmēdauerūt mihi ipm̄ vſqueq̃ reuertant̄
Et nō credidit ei. Et iuſſit flagellari ipſum. Suſtinente vͦ eo: di-
cit pethefris. Adducatur iuuenis. Et inductꝰ adoraui principem
eunuchorū. Tercius em̄ erat in dignitate apud pharaonē princeps
omniū eunuchorū habens vxorē et filios et concubinas. Et diui-
dens ab ipſo dixit mihi. Seruus es vel liber? Et dicebā ſeruus: et
dicit ad me. Cuius es ſeruus? Et dico ei iſmahelitarū. Et rurſus di
cit mihi. Qualiter ipſorum effectus es ſeruus. Et dicebā. Quoniā
ex terra chanaan emerunt me. Ille vͦ non credidit dicēs. Quoniā
mentiris. Et nudū iuſſit me flagellari. Mēphitica vͦ vidit per fe-
neſtrā flagellatū me: et mittit ad virū ſuū dicēs. Iniuſtum eſt iudi
ciū tuū. Quoniā et furatū liberū punis iniuſte agens. Ut aūt non
mutaui verbum flagellatus iuſſit cuſtodire me vſquequo veniant
ait domini pueri: et vxor eiꝰ dicit ad eū ꝓpter quid detines capti
uū et nobilē puerū. quoniā oportuit eſſe magis dimiſſum et famu
lari tibi. Uoluit em̄ me videre in deſiderio peccati: et ignorabā de
oībus hiis. Ille vͦ dixit ad mēphiticā. Nō eſt apud egiptios ante
oſtenſionē auferri aliena. Hoc dixit de negotiatore et de me. quan
do debui incluſus eſſe. Poſt viginti vͦ et quatuor dies venerunt
iſmahelite: et audientes quoniā Iacob pater meus triſtatur de me
et dixerunt ad me. Quid eſt quod dixiſti teipm̄ ſeruū eſſe? Et ecce
cognouimus: quoniā es filius viri magni in terra chanaan: et tri-
ſtat̄ pater tuus in ſacco. Et rurſus volui lacrimari. Et continui me
ipſum / vt non confunderē fratres meos: Et dixi ego nō noui. Ser
uus ſum. Tunc cōſiliabant̄ vendere me vt non inuenirer in mani
bus eoꝝ. Timuerūt em̄ Iacob vt non faceret in eis vindictā peri

culi. Auditum eſt em̄: quoniã magnus apud deũ et homines: Tũc
dicit negociator eis. Soluite nunc a iudicio pethefri. Audientes
igitur petebant me dicentes. Quoniã in argento emptus eſt a no
bis et ille abſoluit me. Memphitica vͦ oſtendit viro ſuo vt eme-
ret me. Audio em̄ ait: quoniã vẽdunt eũ: ⁊ miſit eunuchũ ad iſma-
helitas et peciit in venditionẽ. Et non volens facere cũ eis reuer
ſus eſt / eunuch⁹ vͦ cũ tẽptaſſet eos oſtẽdit dñe: qm̄ multũ petunt
preciũ pueri. Illa vͦ miſit alterũ eunuchũ dicẽs. Et ſi duas mnas
auri petunt attẽde non parcere auro. ſolũ emẽs puerũ. Duc: et dat
eis octoginta aureos ꝓ me: Centũ dicẽs egiptie datos eſſe ꝓ me.
Et vidẽs ego ſilui vt nõ exq̄reret eunuch⁹. Videte filij q̄nta ſuſti
nui vt nõ cõfunderẽ fr̄es meos. Et vos igit̄ diligite adinuicẽ. Et
in lõganimitate abſcõdite adinuicẽ minorationes: Delectat̄ em̄ de
us de concordia fratrũ. Et in electiõe cordis ꝓbati in dilectione.
Et qñ venerũt fratres mei in egiptũ vt cognouerunt quoniã red-
didi argentũ eis: et non exprobraui: ſed et conſolatus ſum eos. Et
poſt mortẽ Jacob abũdãti⁹ dilexi eos. Et oĩa quecũq; iuſſit feci ex
abundãti. Et admirabant̄. Nõ em̄ dimiſi eos tribulari uſq; ad pa-
ruã rẽ. Et omne qđ erat ĩ manu mea eis dedi. filij eoꝝ filij mei. Et
filij mei vt ſerui eoꝝ Anima eoꝝ aĩa mea. Et oĩs dolor eoꝝ dolor
me⁹. Et oĩs infirmitas eoꝝ infirmitas mea. Terra mea terra eoꝝ.
Cõſiliũ meũ cõſiliũ eoꝝ. Et nõ exaltaui meipm̄ in eis ĩ ſupbia ꝓpt̄
mũdanã gloriã meã. Sed eram in eis ſicut vn⁹ minimoꝝ. Si igit̄
et vos ambuletis in mandatis domini filij mei: exaltabit hic vos
et bñdicet in bonis in ſecula. Et ſi voluerit quis facere vobis vos
in benignitate orate pro eo. et ab omni malo liberabimini ꝑ domi-
num. Ecce em̄ videtis quoniã ꝓpter longanimitatem et filiam do
minorũ meorum accepi in vxorem et centum talẽta auri mihi data
ta ſunt cũ ea. Quoniã eos deus mihi ſeruire fecit: et pulchritudinẽ
dedit mihi: vt quaſi flos ſuper pulchros forem iſrael. Et cuſtodi-
uit me vſq; ad ſenectutem in virtute et pulchritudine: quoniam
ego ſimilis in omnibus Jacob extiteram. Audite filij mei et que ꝓphetia
vidi ſomnia. Duodecim cerui paſcebantur et nouem diuiſi ſunt et
diſperſi in terra. Similiter et tres. Et vidi quoniam ex iuda nata
eſt virgo habens ſtolam biſſinam. Et ex ipſa prodijt agnus im-
maculus: Et a ſiniſtris agni: vt leo: Et omnes beſtie impetum fe-
cerunt aduerſus eũ et vicit eas agnus et perdidit in conculcatio-
nẽ. Et gaudebãt in eo angeli: et hoĩes et oĩs terra. Hec aũt fient

in tempore ſuo in vltimis diebus. Vos igitur filij mei cuſtodite
mandata domini. Et honorate Iudā et leui. Quoniā ex ip̄is orietꝛ
vobis agnus dei gratia ſaluans omnes gentes ⁊ iſrael. Regnum
em̄ eius regnū eternū quod nō p̄teribit. Meū em̄ regnū in vobis
cōſūmatꝛ vt pomoꝝ cuſtodia. Quoniā poſt meſſem nō apparebit.
ꝓphetia Noui quoniā poſt mortē meā egiptij tribulabunt vos. Sed deus
faciet vltionē veſtrā. Et inducet vos in repromiſſionē patrum ve
ſtrorū. Sed cōportate oſſa mea vobiſcū. qm̄ in eis cum reductis
oſſibus dominus in luce erit vobiſcum Et beliar in tenebris erit
cū egiptijs. Et zelpham matrem veſtrā reducite et ꝓpe Balā iux
ta ypodromū ꝓximā Rachel ponētes eā. Et hec dicens extēdēs
pedes ſuos: dormiuit ſomnū ſeculare. Et plāxerunt eū oīs iſrahel
Et omnis Egyptus planctu magno. Etem̄ et egiptijs vt ꝓprijs
mēbris cōpaſſus eſt / et bene fecit oī tpe: oī cōſilio et re aſſiſtens.

¶ Teſtamentum Benyamyn de mente munda xij:

Tranſſcriptum verboꝝ Benyamyn que diſpoſuit filijs ſuis
viuens annos centū viginti: et oſculans eos dixit. Sicut yſa
ac cēteſimo anno nat⁹ eſt Abrahā: ita ⁊ ego Iacob. Quia igitꝛ Ra
chel mortua eſt cū pareret: lac non habui. Balā igitur ancillā eius
ſuxi. Rachel enim poſtq̄ peperit Ioſeph duodecim annis ſterilis
fuit: Et orauit dn̄m cū ieiunio duodecim annis et cōcipiens pepit
me. Valde em̄ pater me⁹ dilexit Rachel. Et orauit duos filios vi
dere ex ipſa: ꝓpter hoc vocatus ſum filius dierum vel luctus quia
mater in partu mortua eſt qd̄ eſt benyamyn. Qn̄ igitꝛ intraui ī egi
ptū: ⁊ recognouit me frater me⁹ Ioſeph. Dixit mihi. Quid dixerūt
patri meo. quoniā vendiderunt me. Et dicebā ei. Qm̄ cōſperſerūt
tunicā tuā ſanguine. Et mittentes dixerunt cognoſce ſi tunica filij
tui eſt iſta. Et dicit mihi etiā frater. Etem̄ qn̄ accipiebant me iſma
helite: vnus ex eis exuens me tunicā: dedit mihi pizoma. Et flagel
lans me dixit vt currerē. Cū vͦo abiret ipſe abſcondere veſtimentū
meū. obuiauit ei leo et occidit eū. Et ita participes timentes ven
dunt me ſocijs ſuis. Et vos igitꝛ filij mei diligite dn̄m deū celi. Et
audite mandata eius imitantes bonū et ſanctū virū Ioſeph. Et ſit
mēs veſtra in bonū vt et me noſtis: Qui hꝫ mentē bonā: oīa reſpi
cit recte. Timete deū et diligite ꝓximū. Et ſi ſpūs beliar in omnē
maliciā tribulationis expectāt vos: nō dominabitꝛ in vobis omnis
malicia tribulatiōis ſicut neqꝫ Ioſeph fratri meo. Quanti hominū
voluerunt occidere eum: et deus ꝓtexit. Qui em̄ timet deū et dili

git proximum ſuum: ab aereo ſpiritu beliar non poteſt vulnerari. Et protectus a timore dñi: et ab inſidijs hominũ ⁊ beſtiarũ nõ poteſt ſubiugari. Adiutus a dñi dilectione quã habet ad proximũ. Etenim deprecatus eſt patrẽ noſtrũ Jacob vt oraret ꝓ fratribus noſtris: vt non imputaret eis dñs ſi quid excogitauerũt pniciosũ de ipſo. Et ita clamauit Jacob. O fili joſeph: viciſti viſcera patris tui. Et amplexus eũ per duas horas: oſculabaẗ dicẽs. Adimplebitur in te ꝓphetia celi de agno dei et ſaluatore mũdi: quoniã immaculatus ꝓ iniquis tradeẗ. Et qui ſine peccato eſt: ꝓ impijs morietur in ſanguine teſtamenti in ſalutẽ gentiũ et iſrael. Et euacuabit beliar et miniſtrantes ei. Uidete filij boni viri finẽ. Imitamini in bona mente miſericordiã ſuã: vt et vos coronis glorie induamini Bonus homo nõ habet tenebroſum oculum miſeretur enĩ omnibus. Et ſi ſint peccatores. Et ſi conciliãẗ de ipſo in mala. Ita qui bñ facit vincit malũ ꝓtectus a bono. Juſtos aũt diligit vt animã ſuã. Si quis glorificatur non inuidet. Si quis ditatur non zelat. Si quis fortis: laudat. Caſtũ credens laudat. Eũ qui habet timorem dei ꝓtegit. Diligenti deũ coopatur. Reprobantẽ altiſſimum admonenter conuertit. Et habentẽ graciã ſpiritus boni diligit ſecundũ animã ſuã. Pauperi miſeretur. Infirmo cõpatitur. Deum laudat veneranẗ. Si habeatis bonã mentẽ filij ⁊ mali homines pacificabuntur vobis. Et luxurioſi erubeſcentes vos conuerteнẗ in bonũ. Et auari nõ ſolũ recedent a paſſione: ſed que ſuperabundãt dabunt tribulatis. Si ſitis benefacientes et inmundi ſpiritus fugient a vobis. Et ipſe male beſtie fugient a vobis: timentes. Ubi enĩ eſt timor bonoꝝ operũ: in mẽte: tenebre fugiũt ab eo. Si enĩ iniurieẗ quis viro ſancto. Penitet/miſereẗ enĩ ſanctus iniurianti: et ſilet. Et ſi quis animã iuſtã tradat: et iuſtus orãs ad modicũ humiliaẗ. Poſt qꝺ multo clarior apparet q̃lis fact⁹ eſt Joſeph frater meus. Cõſiliũ boni viri nõ eſt in manu ſpirit⁹ erroris beliar Angelus enĩ pacis ducit animã ſuã. Nõ aſpicit in paſſionib⁹ corruptibilia. Neqꝫ ꝯgregat diuicias in deſideriũ voluptatꝫ: nõ delectaẗ voluptate. Nõ ꝯtriſtat ꝓximũ. Nõ impletur cibo. Nõ errat elationibus oculoꝝ. Dñs enĩ pars eſt eius. Bonũ conſiliũ. Nõ recipit gloriã et jnhonorationẽ hominũ et omnẽ dolum: et mendacium pugnam vel cõtumeliam non nouit. Dñs enĩ in eo habitat et illuminat animam eius: Et gaudet ad oẽs in omni tempore Bona mens non habet duas linguas benedictionis et maledictionis Iniurie et ho

noꝛis: triſticie et gaudij. Quietis et turbationis. Simulationis et
veritatis. In opie ꝛ diuiciarū. Sed vnā habet circa oēs ſinceram
et purā diſpoſitionē. Nō habet viſum neqꝫ auditū duplicē. In om
ni em̄ quod facit: vel loquitur vel videt: nouit quoniā dn̄s viſitat
animā eius: et purgat mentē eius vt nō repꝛehendat̄: a deo et ho.
minibus. Sed et beliar omne opus duplex eſt et nō habet ſimpli-
citatē / ꝓpter hoc filij mei fugite maliciam beliar: quoniā gaudium
dat obedientibus ei: gladius aūt ſeptem maloꝝ mater eſt. Pꝛimū
cōcipit mens p beliar. Eſt aūt pꝛimū inuidia. Secundū: perditio.
Terciū: tribulatio. Quartū: captiuitas. Quintū indigentia. Sextū
turbatio. Septimū: deſolatio: ꝓpter quod et chayn ſeptem vindi
dictis trahitur a deo. Nā ſecundū ſeptē annos vnā plagā induxit
ei dominꝰ. Ducentis annis patitur. ꝛ nongenteſimo anno deſolat̄
in diluuio / ꝓpter abel iuſtū fratrē eius. In ſeptingētis ānis chayn
iudicatur. Lameth vͦo in ſeptuagies ſeptē: quoniā vſqꝫ in ſeculū
aſſimilati chayn in inuidia in odiū fraternū: eadē punctione vindi
cabunt̄. Et vos igit̄ filij mei fugite in maliciā inuidiamqꝫ ꝛ odium
fraternū ꝛ adherete bonitati: et dilectioni. Qui habet mentē purā
nota in dilectiōe nō videt mulierē: in foꝛnicationē nō em̄ habet inqui-
nationē in coꝛde: qm̄ requieſcit in eo ſpūs dei. Quemadmodū em̄
ſol non inquinat̄ attingens in gurgitē vel ſtercus: ſed magis am-
boꝛū ſiccat ꝛ ambigit fetoꝛē: ita et pura mēs in inquinationibꝰ ter-
ꝓphetia re ꝯtendat magis edificat. Ipſa vͦo non inquinat̄. Intelligo eūt ꝛ
actus in vobis non bonos futuros eſſe: a ſermonibus enoch iu-
ſti. Foꝛnicabimini em̄ foꝛnicatione ſodomoꝝ. Et peribitis vſqꝫ ad
bꝛeue ꝛ renouabitis in mulieribꝰ motus inoꝛdinatos: et regnū dn̄i
non erit in vobis: quoniā cōfeſtim ipe accipiet illud. Verūtamen
in parte veſtra fiet templū dei. et gloꝛioſum erit in vobis. Qm̄ ipe
dominus accipiet regnū. Et duodecim tribus illic congregabunt̄
Et omnes gentes vſqꝫ quo altiſſimus mittat ſalutare ſuum in viſi-
tatione vnigeniti. Et ingredietur in pꝛimū templum. Et illic do-
minus iniuriā patietur et contemnetur et in ligno exaltabitur. Et
erit velū templi ſciſſum Et deſcendet ſpiritus dei ſuper gentes vt
ignis effuſus. Et aſcendēs ex inferno erit aſcendens a terra in ce-
lum. Cognouit em̄ qualiter erit humilis in terra. Et qualis gloꝛio
ſus in celo. Qn̄ aūt Joſeph erat in egipto: deſiderabā videre ſpe-
ciē eius et foꝛmā aſpectus eiꝰ. Et per oꝛationes patris mei Jacob
vidi eū in die vigilās ſecūdū qᵭ erat oīs ſpecies eius. Cognoſcite

igit̄ filij mei: q̃m nūc morior. Facite igit̄ veritatem ⁊ iuſticiā vnuſq
quiſqꝫ cū ꝓximo ſuo et iudiciū et fidei factionē et legē dn̄i et man
data eius cuſtodite: hoc em̄ vos ꝓ omni hereditate doceo. Et vos
igit̄. date hoc filijs veſtris in poſſeſſionem ſempiternam. Hoc eī
fecerūt et Abraham et Yſaac et Jacob. Oīa hec dederūt nobis in
hereditatē dicentes: Cuſtodite mādata dei vſquequo reuelet dn̄s
ſalutare ſuū oīb9 gentibus. Tūc videbitis enoch. Noe: et Sem
et Abrahā et Yſaac et Jacob: reſurgentes a dextris in exultatiōe.
Tunc ⁊ nos reſurgem9 vnuſquiſqꝫ in ſceptrū noſtrū, adorātes re
gē celoꝝ qui in terra apparuit in forma humane humilitatis. Et q̇t
quot crediderūt ei in terra congaudebunt ei tūc. Et oēs reſurgēt
Hij q̇dē in gloriā. Hij vero in ignominiā. Et iudicabit dn̄s in pri-
mis iſrael de ea que in ipſum in iuſticia. Q̃m aduenientē in carne deū
liberatorē nō crediderunt. Et nunc iudicabit oēs gētes quotq̇t nō
crediderūt ei in terra apparēti. Et arguet in electis gentiū iſrahel
q̃ꝫadmodū redarguit eſau in madineis ſeducentibus fratres ſuos
fieri ꝑ fornicationē et ydolatriā. Et abalienati ſunt a deo facti nō
filij in tp̄e timentiū dn̄m: Vos aūt ſi ambuletis in ſanctificatione
ſecundū faciē dn̄i rurſus habitabitis in ſpe in me. Et congregabit
oīs iſrael ad dn̄m. Et non amplius vocabor lupus rapax ꝓpter ra
pinas veſtras: ſed operator dn̄i tribuēs cibū operantib9 bonū. Et
ſuſcitabit ex ſemine meo in extremis dilectus dn̄i audiēs in terra [Ꝓphetia de ſancto Paulo]
vocē eius cognitionē nouā illuminans oēs gentes lux cognitiōis
aſcendēs iſraeli in ſalutē: Et rapiēs vt lupus ab ipſis ⁊ dans Sina
goge gentiū. Et vſqꝫ in cōſūmationē ſeculoꝝ erit in ſinagogis gē-
tiū. Et in principibus earū ſicut muſicū melos in ore omniū. Et in
libris ſanctis erit inſcriptus et opus et ſermo eius. Et erit elect9
dei vſqꝫ in ſeculū. Et propter ip̄m inſtruxit me Jacob pater meus
dicēs. Ip̄e replebit defect9 trib9 tue. Et vt ipleuit ſermōes ſuos: di
xit: mādo vobis filij mei: referte oſſa mea ex egipto et ſepelite me
in ebron ꝓpe patres meos. Et mortuus Benyamyn Centū vigin-
ti annoꝝ et quinqꝫ in ſenectute bona. Et poſuerūt eū in theca. Et in
nonageſimo primo āno: ante exitū filioꝝ iſrael ex egipto ipſi et fra
tres eoꝝ reduxerūt oſſa pr̄m ſuoꝝ in abſcondito in locū dictū cha
naan. Et ſepelierūt eū in Ebron iuxta pedes pr̄m ſuoꝝ. Et ipſi re
uerſi ſūt ex terra chanaan Et habitauerūt in egipto vſqꝫ ad diē exi
t9 eoꝝ de terra egipti. Expliciūt teſtamēta duodecim patriacharū
filioꝝ jacob trāſlata a greco in latinū ꝑ ep̄m linconieñ. Deo. grãs

HEc abſcondita et celata per longa tempoꝛa fuerunt: ita ꝙ noſtri doctoꝛes et antiqui interpꝛetes illa nequiuerãt inue nire: qꝺ factũ eſt per inuidiã iudeoꝝ: qui ea ꝓpter euidentiſſimas et manifeſtiſſimas ac crebꝛas de chꝛiſto ꝓphetias: q̃ in illis ſcribũ tur: diu occultauerunt. Tandẽ greci veterũ ſcripturarum exploꝛa- toꝛes diligentiſſimi hoc caute querebant et cautius acquirebant Et ab hebꝛeo in grecũ fideliter tranſtulerũt. Remanſit igitur hoc ſcriptũ occultũ eo qꝺ non inueniret Peritus in vtraqꝫ lingua ſcꝫ greca et latina. interpꝛes: qui curaret ſuꝑ hoc ſollicitari vt faceret trãſferri opus memoꝛatũ per longa etatũ tẽpoꝛa: vſqꝫ ad tempus epiſcopi linconienſis/epiſcopi Roberti ſecundi cognomẽto ſcili- cet groſeteſto: qui vſqꝫ in greciam miſit diligẽtiſſimos exploꝛato- res: vt exemplare ſcripti memoꝛati. non ſolliciti de expenſis quas abundanter eis tribuerat repoꝛtarent Venerabilis igit Epũs vt memoꝛiam lucidiſſimarum ꝓphetiarum in dicto ſcripto contenta rum ad Robur fidei chꝛiſtiane ꝑpetuaret. Anno dominice incar- nationis. M.cc.xlij. a greco in latinum: in quibꝰ ydiomatibus pe ritiſſimus habebatur tranſtulit euidenter: de verbo in verbum ac fideliter: Exiſtente coadiutoꝛe migrõ nicolao c greco rectoꝛe eccle ſie de dachet clerico domini abbatis de ſancto Albano. Et ſic lucu lente ꝓphecie que in hoc ſcripto luce clarius videntur choꝛuſcare in maioꝛem confuſionem iudeoꝛum ⁊ omniũ hereticoꝛum et inimi coꝛum eccleſie glorioſius pꝛorumperent. Cui ſit laudis et glor[illegible] incrementum per omnia ſecula ſeculoꝛum: Amen. Et anima Ro berti linconienſis epiſcopi in pace requieſcat. Amen.

ROY. SOC.
SOLD

BS
1830
.T4
G716
1528z
c.1

4656330
18JY13

Orig. P
KF

#22576